

สารนิพนธ์

เรื่อง ศึกษาพัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์ : กรณีศึกษาปรมาจารย์ลัทธิมาร

โดย

นางสาวรามาวดี รัตน์ปรีเปรม

รหัสนักศึกษา 05600724

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	ศึกษาพัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์ : กรณีศึกษาปรมาจารย์ ลัทธิมาร
ผู้เขียน	นางสาวรามาวดี รัตนปรีเปรม
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง ศึกษาพัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์ : กรณีศึกษาปรมาจารย์ลัทธิมาร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงพัฒนาการและความแตกต่างระหว่างผลงานเรื่อง ปรมาจารย์ลัทธิมาร ในรูปแบบของวรรณกรรมซึ่งเป็นต้นฉบับ และรูปแบบซีรีส์ที่พัฒนามาจากตัว วรรณกรรม พร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของการปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนในซีรีส์จากผลงาน ต้นฉบับ

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ทำให้เข้าใจสาเหตุของการปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนในซีรีส์ จากผลงานต้นฉบับ คือ 1. กฎที่รัฐบาลจีนบังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวีสาธารณะ โดยมีประเด็น ต้องห้ามเรื่องภูติผีและความเชื่อเหนือธรรมชาติ เรื่องความรุนแรงและการกระทำผิดกฎหมายโดย เยาวชน และเรื่องรักร่วมเพศ 2. การควบคุมความยาวของซีรีส์ โดยสำนักงานวิทยุและโทรทัศน์ แห่งชาติ(NRTA) ของจีน 3. ผู้จัดทำต้องการนำเสนอความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่คนรัก คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพันธมิตรที่คอยช่วยเหลือกัน กับความสัมพันธ์ของครอบครัว

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง ศึกษาพัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์ : กรณีศึกษาปรมาจารย์ลัทธิมาร เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณนางสาวชญชิตา กอทอง และนางสาวณัฐฐา ศรีแสง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำจนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ และซีรีส์ปรมาจารย์ลัทธิมาร ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจและแรงผลักดันให้เกิดสารนิพนธ์ชิ้นนี้ขึ้นมา

หากมีข้อบกพร่อง ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

รามาวดี รัตนปรีเปรม

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1-2
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการศึกษา	2
วิธีการศึกษา	3
บทที่ 2 แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวความคิดเกี่ยวกับลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื้อ	4-6
แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสื่อและการเซ็นเซอร์สื่อในจีน	6-10
แนวความคิดเกี่ยวกับการดัดแปลงวรรณกรรมแนว BL (Boy's Love) สู่บทละครโทรทัศน์	10-15
บทที่ 3 พัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์	
ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับวรรณกรรม	16
ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับซีรีส์	16-17
สัญลักษณ์แฝงที่ปรากฏในซีรีส์	20-24
บทที่ 4 เปรียบเทียบและวิเคราะห์สาเหตุความแตกต่างของบทในวรรณกรรมกับซีรีส์	
การปรับบทเป็นแนวมิตรภาพของสหาย	25-26
การลดฉากผี และความน่ากลัวของเรื่อง	26-27
การลดความยาวของเรื่อง	27-28
การเพิ่มบทบาทของตัวละครหญิง	28-29
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	30
บรรณานุกรม	31

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางชื่อและฉายาของตัวละครสำคัญ	17-19
ตารางตัวละครอื่นๆ	19
ตารางวิหารเขียน	20
ตารางเหตุการณ์สำคัญ	20

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ชายตัดแขนเสื้อ	21
ภาพที่ 2 หลานวังจี้ให้ไก่เว่ยอู่เซียน	22
ภาพที่ 3 หลานวังจี้เอาสายคาดหน้าผากผูกแขนเว่ยอู่เซียน	22
ภาพที่ 4 เว่ยอู่เซียนปลดสายคาดหน้าผากมาพันแผลให้หลานวังจี้	22
ภาพที่ 5 หุ่นกระดาศปีนไปถึงสายคาดหน้าผากของหลานวังจี้	23
ภาพที่ 6 ฉากพุดคุยในเรือนอาศรมวิเวก	23
ภาพที่ 7 หลานวังจี้นำสุราไปให้เว่ยอู่เซียน	24
ภาพที่ 8 หลานวังจี้นำสุราไปให้เว่ยอู่เซียน	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอารยธรรมเก่าแก่ หนึ่งในความเชื่อที่ถือเป็นหลักการสำคัญ คือ ลัทธิเต๋า ซึ่งแนวคิดแบบเต๋านั้นมีใจความสำคัญเป็นการดำรงชีวิตให้คล้อยตามความเหมาะสมกับธรรมชาติและเผยแพร่คุณธรรมของบรรพชน (ธรรมบัญญัติ, 2551) และนอกจากนี้แนวคิดแบบเต๋ายังมีอีกหนึ่งหลักการสำคัญคือ หยิน-หยาง โดยชาวจีนเชื่อว่า ทุกสิ่งในจักรวาลล้วนเป็นความต่อเนื่อง ซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ความสมดุลอันสมบูรณ์แบบ ด้านหนึ่งของความต่อเนื่องคือ หยิน และอีกด้านหนึ่งคือ หยาง วัตถุและปรากฏการณ์ทุกอย่างประกอบด้วยด้านทั้งสองนี้ แต่อยู่ในสัดส่วนที่แตกต่างกันและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ หลักการทั้งสองจะเสริมและเกื้อหนุนกัน ไม่มีฝ่ายใดดำรงอยู่ได้โดยปราศจากอีกฝ่ายหนึ่ง หลักการหยิน-หยางนี้ จะเปรียบเทียบให้หยินเป็นเพศหญิงและหยางเป็นเพศชาย (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2550) ชาวจีนจึงยึดถือในค่านิยมที่ว่าชายหญิงต้องคู่กัน และไม่ยอมรับในความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน ความศรัทธาในลัทธิเต๋าของคนจีนนั้นฝังรากลึกมาตั้งแต่อดีต ความเชื่อในแนวคิดแบบเต๋าก็ยังคงแฝงอยู่ในชีวิตประจำวันของคนในสังคมมาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้ประเทศจีนกำลังให้ความสำคัญกับการเผยแพร่วัฒนธรรมไปยังต่างประเทศ โดยใช้วิธีการเผยแพร่ผ่านรูปแบบสื่อออนไลน์อย่าง ละคร ภาพยนตร์ ดนตรี หรือเผยแพร่ผ่านบุคคล เช่น นักแสดงและนักร้อง เป็นต้น วิธีการนี้จะทำให้วัฒนธรรมจีนที่แฝงอยู่ในเนื้อหาของสื่อ ศิลปะและภาษาจีนกระจายไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม แม้จีนจะมุ่งเน้นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สัมฤทธิ์ผลสูงสุด แต่ก็ยังคงเข้มงวดในเรื่อง เนื้อหาของสื่อก่อนเปิดเผยสู่สาธารณชน เพื่อไม่ให้ขัดกับค่านิยมทางสังคมและหลักการของรัฐบาลจีนที่มีกฎหมายควบคุมการผลิตสื่อต่างๆ อย่างชัดเจน ซึ่งครอบคลุมทั้งในด้านเนื้อหาและกระบวนการผลิต

สื่อบันเทิงที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันนั้นมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเพลง ภาพยนตร์ ละคร การ์ตูน การแสดงต่างๆ หรือวรรณกรรม ผนวกกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้การเลือกเสพสื่อต่างๆ นั้นเป็นไปได้ง่ายและไร้ขอบเขต ผู้คนสามารถเลือกเฟลิตเพลินไปกับผลงานที่ตนชื่นชอบได้เป็นจำนวนมากในโลกออนไลน์ อาทิเช่น การอ่านวรรณกรรมอย่างวรรณกรรมออนไลน์ที่แพร่หลายในอินเทอร์เน็ตนั้นถือเป็นสื่อที่สะดวกต่อการเข้าถึงแม้ในที่สาธารณะ เพียงแค่ใช้โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต ก็สามารถเฟลิตเพลินได้โดยไม่รบกวนผู้อื่น อีกทั้งการเผยแพร่วรรณกรรมในรูปแบบออนไลน์ทำให้เกิดนักเขียนใหม่ๆ ขึ้นมากมาย เพราะไม่ได้มีขั้นตอนที่เข้มงวดเท่าการทำกับสำนักพิมพ์ ดังนั้นวรรณกรรมออนไลน์จึงกลายเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลาย

ปรมาจารย์ลัทธิมารในวรรณกรรมต้นฉบับเป็นนวนิยายออนไลน์ที่เผยแพร่ใน www.jjwxc.net หรือเว็บจีนเจียง(晋江文学城) ซึ่งเป็นเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่นวนิยายออนไลน์ของจีน ผู้แต่งคือ โมเซียงถงเซวี่ (Mo Xiang Tong Xiu , 墨香铜臭) นักเขียนชาวจีน ปรมาจารย์ลัทธิมารเป็นนวนิยายแนวกำลังภายใน เนื้อเรื่องจะเล่าถึงความขัดแย้งของแต่ละตระกูล การแก่งแย่งชิงดีเพื่อให้ตนเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนทำให้ “เว่ยอู่เซี่ยน” ตัวเอกคนหนึ่งต้องกลายเป็นมารฉายาว่า “ปรมาจารย์อ้อหลิง” เพื่อปกป้องครอบครัวและผู้มีพระคุณของตน แต่ด้วยพลังอำนาจที่มากกว่าผู้อื่น จึงทำให้เกิดความอิจฉาริษยา และกลายเป็นบุคคลอันตราย ผู้คนต่างต้องการกำจัดให้หายไป ในที่สุดปรมาจารย์อ้อหลิงก็ตายและได้เกิดใหม่ในหลายสิบปีต่อมา เรื่องราวหลังจากการเกิดใหม่ของเว่ยอู่เซี่ยนเน้นที่การสืบสวนหาผู้ร้ายตัวจริงจากเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ ในอดีตร่วมกับ “หลานหวังจี” ตัวเอกอีกคนของเรื่อง

นอกจากเรื่องราวของการสืบสวนสอบสวนแล้ว ปรมาจารย์ลัทธิมารยังมีเรื่องราวของความรักระหว่าง

ตัวเอกทั้งสองด้วย หลานวังจีและเว่ยอู่เซียนเป็นตัวละครเพศชายทั้งคู่ นวนิยายเรื่องนี้จึงเป็นแนว Yaoi หรือที่เรียกว่า นิยายวาย คำว่า Yaoi เป็นคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น หมายถึง สื่อที่นำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครในรูปแบบชายรักชาย ตัวละครหลักของเรื่องจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามบทบาทของการมีเพศสัมพันธ์ คือ เมะ (Seme) ที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุก และ เคะ (Uke) ที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับ ผู้ชื่นชอบ Yaoi ชาวไทยเรียก เมะ ว่า พระเอก และเรียก เคะ ว่า นายเอก (ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา, 2548) สื่อประเภทนี้มักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ของตัวละคร มีการต่อสู้กับอุปสรรคเพื่อให้ได้รับความรักเป็นการตอบแทนในท้ายที่สุด เช่นเดียวกับวรรณกรรมโรมานซ์ทั่วไป แต่จุดเด่นสำคัญก็คือตัวละครหลักที่กระทำความสัมพันธ์ดังกล่าวแล้วแล้วแต่เป็นตัวละครชาย โดยส่วนใหญ่มักจะกำหนดให้ ‘เมะ’ มีร่างกายแข็งแรงกว่าและเป็นผู้นำ ส่วน ‘เคะ’ จะมีร่างกายบอบบางกว่าและต้องการการดูแลจากเมะ สื่อประเภทนี้ปรากฏทั้งในรูปแบบของอนิเมะ เกม และนวนิยาย ปัจจุบันเป็นงานที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นผู้หญิง (อร สุธิ ชัยทองศรี, 2560)

นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก กระทั่งผู้จัดละครสนใจที่จะนำไปทำเป็นละครโทรทัศน์ แต่ด้วยข้อจำกัดหลายอย่างของการนำเสนอสื่อในประเทศจีน อย่างเช่น กฎหมายควบคุมวิทยุโทรทัศน์ที่ห้ามเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร หรือมาตราพิเศษของกฎหมายสื่อที่ห้ามเผยแพร่เนื้อหาที่เป็นภัยต่อเยาวชน เช่น เรื่องเพศ (วิภา และ นิรันดร์ อุดมฉันท, 2549) ซึ่งนวนิยายปรมาจารย์ลัทธิมารนั้นเป็นแนวชายรักชายและมีฉากร่วมเพศระหว่างตัวเอกทั้งสองประกอบในเนื้อเรื่อง ทำให้ทีมผู้ผลิตจำเป็นต้องปรับบทก่อนนำไปทำเป็นละครโทรทัศน์ ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับซีรีส์จึงกลายเป็นมิตรภาพของสหายระหว่างตัวละครเอกทั้งสองแทน มีการปรับบทในหลายๆ ฉากเพื่อให้สามารถเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชนได้ และถึงแม้ว่าในซีรีส์จะมีการปรับบทใหม่แต่ปรมาจารย์ลัทธิมารก็ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากกลุ่มผู้ชื่นชอบที่ติดตามมาตั้งแต่ฉบับนวนิยายออนไลน์ กลุ่มผู้ชื่นชอบสื่อแนว Yaoi และผู้คนทั่วไปที่รับชมละครผ่านโทรทัศน์ จนเกิดเป็นกระแสความนิยมอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ

จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยใคร่ศึกษาพัฒนาการของผลงานปรมาจารย์ลัทธิมาร จากรูปแบบวรรณกรรมสู่ซีรีส์ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างและสาเหตุของการปรับเปลี่ยนจากเนื้อหาต้นฉบับ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงพัฒนาการและความแตกต่างระหว่างผลงานเรื่อง ปรมาจารย์ลัทธิมาร ในรูปแบบของวรรณกรรมซึ่งเป็นต้นฉบับ และรูปแบบซีรีส์ที่พัฒนามาจากตัววรรณกรรม พร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของการปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนในซีรีส์จากผลงานต้นฉบับ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

1.3.1 ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผลงานเรื่อง ปรมาจารย์ลัทธิมาร ในรูปแบบของวรรณกรรม และรูปแบบซีรีส์ และสามารถเข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้ผลงานรูปแบบซีรีส์แตกต่างจากผลงานต้นฉบับ

1.3.2 ทำให้เข้าใจถึงกรอบความเชื่อ และทัศนคติทางสังคมที่ส่งผลต่อสื่อที่เผยแพร่ในสังคม

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 ศึกษาจากวรรณกรรมเรื่อง ‘ปรมาจารย์ลัทธิมาร’ ผลงานของ โม่เซียงถงซิว(Mo Xiang Tong Xiu , 墨香铜臭) นักเขียนชาวจีน ฉบับแปลไทย ตีพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ Bakerybook และแปลโดย อลิส

1.4.2 ศึกษาจากซีรีส์ ‘ปรมาจารย์ลัทธิมาร The Untamed’ ที่ดัดแปลงมาจากฉบับวรรณกรรม อำนวยการผลิตโดย บริษัท Penguin Films และ Beijing Xinyi Media Co.,Ltd. ออกอากาศในประเทศไทยผ่าน Application WeTV

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

1.5.1 ศึกษาปรมาจารย์ลัทธิมารทั้งในรูปแบบวรรณกรรมและซีรี่ย์อย่างละเอียด เพื่อเก็บข้อมูลของแต่ละฉาก

1.5.2 เปรียบเทียบในฉากที่ต่างกันว่า แตกต่างกันอย่างไร

1.5.3 วิเคราะห์สาเหตุและข้อจำกัดที่ทำให้มีการดัดแปลงซีรี่ย์ในฉากนั้นๆ

บทที่ 2

แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่อง ศึกษาพัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรีส์ : กรณีศึกษาปรมาจารย์ลัทธิมาร มีเอกสารและงานวิจัยที่ใช้เป็นข้อมูลและกรอบความรู้ ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื้อ นโยบายสื่อและการเซ็นเซอร์สื่อในจีน สื่อประเภท BL (Boy's Love) และการประยุกต์วรรณกรรมสู่บทละครโทรทัศน์

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื้อ

Karunathilaka NMBPK (2564) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “The Foundations of Chinese Thought: Taoism and Confucianism” กล่าวถึง หลักคำสอนของลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื้อ และการเปรียบเทียบลักษณะของลัทธิทั้งสอง โดยเสนอว่า ลัทธิเต๋าเป็นปรัชญาโบราณของจีน โดยผู้ก่อตั้งคือเล่าจื้อ โดยมี เต๋าเต๋อจิง เป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋า มี 81 บทซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับต้นกำเนิดของจักรวาล ธรรมชาติของมนุษย์ แนวคิดของความเป็นลัทธิเต๋าคือที่มาของจักรวาล สัมพันธภาพ ความว่าง และการอยู่เฉยมีหลักหินและหยางเป็นขั้วตรงข้าม สิ่งนี้แสดงถึงความเป็นขั้วตรงข้ามของชีวิตเราในแง่ดีร้าย สว่างมืดมน และแง่บวกแง่ลบ หากปราศจากความดี ความชั่วก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ดังนั้นทั้งสองอย่างจึงเชื่อมโยงกัน นอกจากนี้ยังมีอีกหลัก “การไม่ทำอะไร” หมายถึง การกระทำที่ง่ายตาย การกระทำตามธรรมชาติ หรือไม่ คือ ความสมดุลที่กลมกลืนกันของโลก แต่เมื่อมนุษย์ทำลายสมดุลของโลก ภัยธรรมชาติเกิดขึ้น ดังนั้นตามลัทธิเต๋าวงศ์เราไม่ควรขัดขวางการไหลของจักรวาล ลัทธิขงจื้อเป็นหนึ่งในปรัชญาจีนโบราณส่วนใหญ่ซึ่งใช้ในการสร้างทั้งการเปลี่ยนแปลงทางศีลธรรมของสังคมและของปัจเจกบุคคล ขงจื้อเป็นผู้ก่อตั้งลัทธิขงจื้อ แนวคิดของขงจื้ออยู่ใน The Analects ซึ่งแต่งขึ้นหลังจากการตายของเขา เจน (ความมีมนุษยธรรม) หลี่ (พิธีกรรม) และความกตัญญูตเวทีถือเป็นคำสอนสำคัญของลัทธิขงจื้อ. เน้นไปที่ตัวบุคคลและรับหน้าที่ของตน สิ่งที่มีเหมือนกันของสองลัทธิคือมีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน ค้นหาความสามัคคี ศูนย์กลางของปรัชญาทั้งสองคือเต๋า ไกล่ชิดธรรมชาติ เน้นการกระทำที่ถูกต้อง มีความเห็นอกเห็นใจและเห็นอกเห็นใจ ส่งเสริมให้ผู้คนแสวงหาความสุข แนวคิดนักปราชญ์กับผู้สูงศักดิ์ สิ่งที่แตกต่างกันเห็นได้ชัดคือ เป้าหมายของลัทธิเต๋าคือเพื่อมีชีวิตที่สมดุล อยู่อย่างกลมกลืน เป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า ในขณะที่ลัทธิขงจื้อคือมีสังคมคุณธรรมที่มีโครงสร้างดีขึ้น มีความปรองดองในสังคม ลัทธิขงจื้อเน้นว่าเต๋าเป็นวิถีชีวิตมนุษย์ เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณธรรมส่วนบุคคลและความประพฤติทางการเมืองที่เหมาะสม ลัทธิเต๋านำด้านจิตวิญญาณเป็นหลัก ตามลัทธิเต๋า ทั้งชีวิตและความตายควรเป็นไปตามธรรมชาติ แต่ลัทธิขงจื้อถือคติที่ว่าทั้งชีวิตและความตายเป็นความรับผิดชอบของสังคม พวกเขาเน้นชีวิตมากกว่าความตาย ในลัทธิขงจื้อ ประชาชนควรเคารพบิดามารดาและคนชราผ่านคุณค่าของความกตัญญูตเวที ลัทธิเต๋านับที่ ‘ไม่ขัดกับธรรมชาติ’ โดยคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพอันดีงามและสามัคคีกับเอกภาพของจักรวาล

National Geographic Society (2562) เขียนบทความเรื่อง “Chinese Religions and Philosophies” กล่าวถึงปรัชญาและศาสนาประกอบไปด้วยลัทธิขงจื๊อ เต๋า และศาสนาพุทธ ที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในจีน ไม่เพียงแต่ด้านศาสนา การเมือง วรรณกรรม และศิลปะ ฯลฯ โดยได้กล่าวถึงลัทธิขงจื๊อว่าได้ถือกำเนิดขึ้นมาในจีนโดยนักปราชญ์นามว่าขงจื๊อในช่วงสมัย 511 ถึง 479 ปีก่อนคริสตกาล ลัทธิขงจื๊อไม่ได้มุ่งเน้นด้านจิตวิญญาณ เทพ ตำนาน หรือโลกหลังความตาย แต่หลักปรัชญาของลัทธิเน้นหนักถึงบทบาทหน้าที่ และความสัมพันธ์ของคนในสังคมซึ่งได้กำหนดบทบาทไว้ชัดเจนตั้งแต่บทบาทของบุตรมีต่อพ่อแม่ สามีต่อภรรยา บทบาทของรัฐต่อการปกครองคนในสังคมซึ่งลัทธิขงจื๊อมีบทบาทอย่างมากต่อการเมืองจีนเนื่องจากหลักการเรื่องการรักษาสถาบันภาพและบทบาททางสังคมที่ชัดเจนของขงจื๊อถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นเรื่อยมา แม้ภายหลังจะได้รับความนิยมน้อยลงแต่ยังมีอิทธิพลมาจนปัจจุบัน ด้านลัทธิเต๋าก็ได้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นลัทธิที่ถือกำเนิดภายหลัง หลักการและแนวคิดของลัทธิเต๋านี้ตรงข้ามกับแนวคิดของขงจื๊อเป็นอย่างมาก โดยจะเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องของจิตวิญญาณ ธรรมชาติและความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติมากกว่าความสัมพันธ์ของคนในสังคม ศาสนาพุทธนั้นจะเน้นการพัฒนาตนเองซึ่งรุ่งเรืองมากในจีนมาตั้งแต่ยุคสมัยช่วงคริสต์ศักราชที่ 1 โดยได้รับอิทธิพลมาจากอินเดีย หลักปรัชญาของศาสนาคือเชื่อเรื่องของกฎแห่งกรรม การเวียนว่ายตายเกิด ศาสนาพุทธมีอิทธิพลต่อลัทธิเต๋าคือในจีน เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกันด้านวิถีความเชื่อ แม้แต่การปฏิบัติตนของสงฆ์ที่ยังรับแนวทางของพระในพุทธศาสนามาใช้ ด้วยความคล้ายคลึงนี้ ศาสนาพุทธและลัทธิเต๋ายังมีอิทธิพลอย่างมากต่อวรรณกรรม สถาปัตยกรรม และวรรณกรรมของจีนเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามความนิยมทั้งศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋า และขงจื๊อมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยแต่ก็ยังมี ความสำคัญในสังคมจีนกระทั่งปัจจุบัน

Prof. Dr. Patrick Low Kim Cheng (2554) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “Confucianism Versus Taoism” ได้กล่าวถึง ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างลัทธิเต๋าและขงจื๊อ โดยเสนอว่า ลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื๊อไม่ได้ปรากฏผู้ก่อตั้งหรือวันที่ก่อตั้งที่ชัดเจน แต่กล่าวถึงขงจื๊อเกิดเมื่อ 551 ปีก่อนคริสตกาลในประเทศจีน ซึ่งปัจจุบันคือมณฑลซานตงในสมัยราชวงศ์โจว สำหรับลัทธิเต๋าดำรงประกอบด้วย เต๋าเต๋อจิง (วิถีแห่งอำนาจ) ซึ่งเชื่อกันว่าถูกเขียนโดยเล่าจื๊อ เนื้อหาบรรยายธรรมชาติของชีวิต หนทางสู่สันติภาพ และวิถีของผู้ปกครอง ในส่วนของความคล้ายคลึงกันของลัทธิขงจื๊อและลัทธิเต๋านั้นคือ เน้นตามหาหลักของเต๋า การใกล้ชิดธรรมชาติ และเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื๊อเชื่อว่าทั้งในหลักหยินและหยางการเป็นขั้วตรงข้ามและการเติมเต็ม มีความสุขและคิดบวก การกระทำที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ รักษาวินัย ฝึกตนได้ทุกที่ มีเมตตาและความเห็นอกเห็นใจ สิ่งที่แตกต่างกันนั้นลัทธิขงจื๊อจะเน้นไปที่ศีลธรรมและคุณธรรมรายบุคคล และการใช้อำนาจทางการเมืองที่เหมาะสมจากผู้ปกครอง เน้นทำในสิ่งที่ถูกต้อง เน้นบทบาทและการรับผิดชอบตัวเอง ในขณะที่ลัทธิเต๋าก็ไปที่การบรรลุเต๋า ในด้านจิตวิญญาณของขงจื๊อ ลัทธิเต๋าคือเชื่อว่าถ้าใครมองชีวิตและคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในทางที่ถูกต้องจะมีความสุขมากขึ้น ในการฝึกตนนั้น ลัทธิขงจื๊อเหมาะสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในทางปฏิบัติ เช่นในเรื่องธุรกิจต้องคืนกำไรต่อสังคม ในลัทธิเต๋า เป้าหมายคือการเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า พลังที่ไหลผ่านทั้งหมดชีวิต ผู้นับถือลัทธิเต๋าคือเชื่อในการหล่อเลี้ยงชีวิตและจิตวิญญาณโดยการเพิ่มพลังหรือรับพลัง การนั่งสมาธิและการอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกับเต๋า ลัทธิขงจื๊อเน้นการรักครอบครัวเป็นอันดับแรก แล้วขยาย

ไปยังผู้คนรอบข้าง ในขณะที่เต๋าเน้นไปที่ความเป็นหนึ่งเดียวกัน และไม่มีความเป็นคู่หรือความแตกต่างระหว่าง สัตว์และมนุษย์หรือมนุษย์และธรรมชาติ ในด้านความกตัญญูนั้น โดยขงจื้อเน้นไปที่การเคารพพ่อแม่และผู้ อาวุโส และมีการแบ่งความสัมพันธ์ของบุคคลเป็น 5 กลุ่ม ราชวงศ์กับอำนาจ พ่อกับลูกชาย รุ่นพี่กับรุ่นน้อง สามีกับภรรยา เพื่อนกับเพื่อน ในขณะที่ลัทธิเต๋านำการไหลไปกับกฎธรรมชาติ ในด้านการเรียนรู้ลัทธิเต๋านำเน้น การไม่กังวลในการแสวงหาความรู้ ในขณะที่ขงจื้อเน้นการเรียนรู้เพื่อไม่ให้ตัวเองเป็นคนมีความคิดแคบ ๆ

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋านำให้ทราบว่า ลัทธิเต๋านำเป็นปรัชญาโบราณ ของจีน โดยผู้ก่อตั้งคือเล่าจื้อ โดยมี เต๋าเต๋อจิง เป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับลัทธิเต๋านำ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความ เข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับต้นกำเนิดของจักรวาล ธรรมชาติของมนุษย์ เน้นการไหลไปตามธรรมชาติ ขงจื้อเป็นผู้ ก่อตั้งลัทธิขงจื้อ แนวคิดของขงจื้ออยู่ใน The Analects ซึ่งแต่งขึ้นหลังจากการตายของท่าน เจน (ความมี มนุษยธรรม) หลี่ (พิธีกรรม) และความกตัญญูที่ถือเป็นคำสอนสำคัญของลัทธิขงจื้อ เน้นไปที่ตัวบุคคลและ รับผิดชอบหน้าที่ของตน ดังแนวคิดของ Karunathilaka NMBPK (2564) และProf. Dr. Patrick Low Kim Cheng (2554) สิ่งที่ทั้งสองลัทธิมีเหมือนกันคือ สองลัทธิคือมีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน ศูนย์กลางของปรัชญา ทั้งสองคือเต๋านำ ค้นหาความสามัคคีและใกล้ชิดธรรมชาติ เน้นการกระทำที่ถูกต้อง มีความเห็นอกเห็นใจและเห็น ออกเห็นใจ ส่งเสริมให้ผู้คนแสวงหาความสุข แนวคิดนักปราชญ์กับผู้สูงศักดิ์ ดังแนวคิดของ Karunathilaka NMBPK (2564) และProf. Dr. Patrick Low Kim Cheng (2554) สิ่งที่ต่างกันคือลัทธิเต๋านำจะมุ่งเน้นไปที่การ ฝึกวิญญานและการไม่ขัดขวางธรรมชาติของจักรวาล ลัทธิขงจื้อจะเน้นไปที่การรับผิดชอบต่อหน้าที่และ ความกตัญญูต่อผู้อาวุโสและบุพการี มีการกำหนดสัมพันธ์ของคนในสังคมซึ่งได้กำหนดบทบาทไว้ชัดเจนตั้งแต่ บทบาทของบุตรมีต่อพ่อแม่ สามีกต่อภรรยาบทบาท ราชวงศ์ต่ออำนาจ เด็กต่อผู้อาวุโส ดังแนวคิดของ Karunathilaka NMBPK (2564) National Geographic Society (2562) และProf. Dr. Patrick Low Kim Cheng (2554)

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสื่อและการเซนเซอร์สื่อในจีน

ปณัฎกร วรศิลป์มนตรี(2563) ผู้เขียนบทความเรื่อง “Y จีน ? สาววายเต็มเมือง แต่ทำไมจีนยังคงปิดกั้น” ได้ กล่าวถึง ความนิยมและความเป็นมาของกระแสผลงานแนว Boy’s Love ในจีน และการเซนเซอร์ที่ทำให้ปิด กั้นและห้ามเผยแพร่ซีรีส์แนว Boy’s Love ในจีน โดยเสนอว่ากระแสสาววาย หรือ Boy’s love ในจีน กำลังเป็นที่ นิยมและสร้างกำไรให้แก่ประเทศเป็นอย่างมาก แต่รัฐบาลจีนก็ได้กวาดล้างและห้ามเผยแพร่ห้ามเผยแพร่ ผลงานประเภทดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ หนังสือ การ์ตูน นิยาย โดยสาววายหรือหญิงสาวที่มีรสนิยมชื่นชอบ ผลงานประเภท Boy’s Love บางส่วนต้องเสฟสื่ออย่างหลบ ๆ ซ่อน เนื่องจากสังคมจีนยึดแนวคิดขงจื้อ ซึ่ง มองว่าครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ความหลากหลายทางเพศ หรือรักเพศเดียวกันนั้นอาจมีผลต่อจิตใจของคนญาติ ผู้ใหญ่และครอบครัวในมุมมองของคนจีนสมัยก่อน สำหรับการห้ามเผยแพร่ห้ามเผยแพร่ซีรีส์สาววาย รัฐบาลจีนยึด ข้อบังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวีสาธารณะมานานแล้ว โดย 3 ประเด็นต้องห้าม คือ 1. ภูตผีและเรื่องเหนือ ธรรมชาติ เพราะเชื่อว่าทำให้ประชาชนงมงาย โดยในสมัยเหมา เจ๋อตุง ได้มีการปฏิวัติวัฒนธรรมและความเชื่อ

ดังกล่าวที่ว่ากันว่าคร่ำครึและโบราณนี้จั้นหมดไป 2. ความรุนแรงและการกระทำผิดกฎหมายโดยเยาวชน เป็นสิ่งที่รัฐจีนสอดส่องเป็นพิเศษเพราะเชื่อว่าเนื้อหาเหล่านี้อาจยังให้เกิดความรุนแรง 3. รักร่วมเพศ ซึ่งถูกมองว่าเป็นเรื่องต้องห้ามและผิดศีลธรรมในสังคมจีน แม้ว่าในปีพุทธศักราช 2544 จีนจะถอดถอนพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากเอกสารอาการจิตเภทแล้ว แต่ยังคงฝังอยู่ในความคิดของคนจีนรุ่นเก่าอยู่ และรัฐจีนยังห้ามเผยแพร่เนื้อหาแนวรักร่วมเพศที่ออกฉายบนโทรทัศน์สาธารณะ นอกจากนี้ยังมีการห้ามเผยแพร่ภาพยนตร์และซีรีส์ที่มีเนื้อหารักร่วมเพศอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง Call Me by Your Name ซีรีส์เรื่อง Addicted นอกจากนี้ยังมีการสั่งจำคุกนักเขียนนามปากกาเทียนอี่ เป็นเวลา 10 ปี เพราะเธอแต่งนิยายเรื่อง Occupation ออกจำหน่าย การห้ามเผยแพร่ซีรีส์วายที่เล่าเรื่องความสัมพันธ์ชายรักชาย ยังสะท้อนไปถึงการไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศในจีน ถึงแม้ว่าในปี 2540 จีนได้ยกเลิกการกำหนดโทษแก่ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากประมวลกฎหมายอาญา และการรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งที่ผิดกฎหมายในจีน แต่สื่อที่มีการแสดงออกเกี่ยวกับเนื้อหารักร่วมเพศ ยังต้องเผชิญถึงการปิดกั้นจากรัฐบาลแม้จะกำลังเติบโตและสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นอย่างมาก

Karoonp. Chetpayark (2562) ผู้เขียนบทความ “ห้าม Y ห้ามฉายรักร่วมเพศ วัฒนธรรมการเสพซีรีส์ Y ในจีน ประเทศที่แบนเนื้อหาของเพศที่ 3” กล่าวถึง ความนิยมของซีรีส์แนววายหรือแนว Boy’s love ในจีน และการห้ามเผยแพร่และการเซ็นเซอร์สื่อแนว Boy’s love ในประเทศจีน โดยเสนอว่าตลาดซีรีส์แนววายหรือแนว Boy’s love กำลังเติบโต โดยเฉพาะในประเทศจีนที่มีแฟนคลับเยอะมาก อย่างไรก็ตามประเทศจีนก็มีการควบคุมสื่อประเภทนี้อย่างเข้มงวด ทำให้ซีรีส์แนววาย ไม่สามารถออกฉายในสาธารณะ โดยตลาดผลงานแนว Boy’s love ของจีนมีขนาดใหญ่มาก ทั้งประเภทวรรณกรรมและซีรีส์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการนำซีรีส์จากต่างประเทศมาแปลซบเป็นภาษาจีนในบ้านแฟนคลับต่างๆ อย่างไรก็ตาม การเสพสื่อประเภท Boy’s love ยังเป็นเรื่องที่ไม่ถูกยอมรับในสังคมจีน และมีกฎในการห้ามฉายความรักแบบรักร่วมเพศในสื่อบันเทิงต่างๆ โดย 3 กฎหลักคือ ‘ห้ามเรื่องรักร่วมเพศ’ ‘ผีหรือไสยศาสตร์’ และ ‘การกระทำผิดกฎหมายโดยเยาวชน’ ที่ห้ามปรากฏอยู่ในทีวีสาธารณะ ซีรีส์แนวนี้อาจออกอากาศได้แค่ในอินเทอร์เน็ตทีวีเท่านั้นซึ่งกฎดังกล่าวมีผลมาจากวัฒนธรรมขงจื้อที่ให้ความสำคัญแก่สถาบันครอบครัว การรักเพศเดียวกันอาจกระทบต่อสถาบันครอบครัวในความหมายดั้งเดิมได้ การเซ็นเซอร์ของรัฐบาลจีน อาจจะมีมองได้ว่าเป็นเรื่องของการยิงปืนนัดเดียว ได้นก 2 ตัวก็คือห้ามเผยแพร่เนื้อหาที่ควรถูกเซ็นเซอร์ซึ่งคือสิ่งที่รัฐบาลจีน มองว่าผิดปกติทางเพศ และก็ห้ามเผยแพร่เนื้อหาที่กลุ่มแฟนคลับแปล เพราะว่าเนื้อหาเหล่านี้ ไม่ได้ถูกซื้อลิขสิทธิ์มาอย่างถูกต้อง เมื่อวัฒนธรรมการเสพผลงานแนววายถูกมองว่าผิดกฎหมาย ผู้จัดและแฟนคลับบางส่วนจึงต้องปรับตัวด้วยการเปลี่ยนการนำเข้าซีรีส์มาเป็นการนำนักแสดงมาจัดงาน Fan meeting แทน นอกจากนี้ผู้เขียนยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า การเสพผลงานประเภท Boy’s love ที่มากขึ้นในชาวจีนมีผลมาจากการต้องการหนีจากกรอบชายเป็นใหญ่ที่กดทับผู้หญิง การเสพวัฒนธรรมวายจึงเป็นทางหนึ่งที่ต่อต้านอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ โดยการทำให้ผู้ชายถูกมองเป็นวัตถุในวรรณกรรม

Alain Violon และ Alcatel Lucent (2560) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “Taboo and Censorship in China: the case of iQIYI” ที่กล่าวถึงข้อห้ามและการเซนเซอร์ในแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งออนไลน์ของจีน โดยเสนอว่าประเทศจีนมีระบบอินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ที่เป็นของตัวเอง และมีการตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่มาจากเว็บไซต์ภายนอก อันมีผลมาจากนโยบายการเซนเซอร์อันเข้มงวดของรัฐบาลซึ่งไม่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลที่อาจละเมิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ทำลายภาพลักษณ์ของพรรคหรือศีลธรรมและจริยธรรมได้ เครื่องมือหลักที่ใช้ในการห้ามเผยแพร่คือ “Great Firewall of China” ซึ่งเป็นระบบที่สามารถกรองเนื้อหาตามคำสำคัญหรือขึ้นบัญชีดำที่อยู่เว็บไซต์ อย่างไรก็ตาม นโยบายอินเทอร์เน็ตของรัฐบาลจีนค่อนข้างจะคลุมเครือแตกต่างจากภาพลักษณ์ที่ดูเป็นระบบที่เข้มงวดและไม่ประนีประนอม ในกรณีของแพลตฟอร์ม สตรีมมิ่งออนไลน์ เช่น iQIYI ก็ได้มีการห้ามเผยแพร่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภัยในแพลตฟอร์มเวอร์ชันภาษาจีน ยกตัวอย่างกรณีของซีรีส์เรื่อง “Addiction” ที่ถูกถอดออกจากแพลตฟอร์ม เนื่องจากมีเนื้อหาที่กล่าวถึงความรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย เรื่องรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับรายการบันเทิงของรัฐและการปลดซีรีส์เรื่อง “Addiction” เป็นส่วนหนึ่งของการถูกเซนเซอร์รายการออนไลน์ให้เหมือนกับรายการโทรทัศน์ทั่วไป นอกจากนี้ก็ยังมีกรณีการถูกปลดออกด้วยเหตุผลอื่น ๆ เช่น ความรุนแรง เนื้อหาทางเพศที่มากเกินไปและเนื้อหาที่ทำให้เกิดข้อขัดแย้งในสังคม ผู้เขียนยังได้กล่าวถึงการประกาศของหัวหน้าฝ่ายละครโทรทัศน์ของสำนักบริหารงานวิทยุ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ของรัฐ (SARFT) ที่กล่าวเกี่ยวกับการเพิ่มความเข้มงวดต่อสื่อที่ออกอากาศทางอินเทอร์เน็ตว่าสิ่งนี้อาจจำกัดความคิดสร้างสรรค์ของซีรีส์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การเติบโตของจำนวนผู้ชมทำให้เกิดความกังวลอย่างมากในเรื่องการขาดระเบียบ นอกจากนี้สัดส่วนของผู้ชมส่วนหนึ่งที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในผู้ชมแพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง การถอดซีรีส์เรื่อง “Addiction” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศออก ทำให้เกิดการวิจารณ์ของแฟนคลับซีรีส์เรื่องดังกล่าวบนสังคมออนไลน์ของจีนเกี่ยวกับความกลัวของรัฐบาลต่อปัญหารักร่วมเพศและสังคมจีนที่ล้าหลัง เนื่องจากขาดความหลากหลายทางวัฒนธรรม สิ่งนี้เองทำให้ชาวจีนแผ่นดินใหญ่รุ่นใหม่หันหลังให้กับช่องโทรทัศน์ของรัฐบาลเนื่องจากโฆษณาชวนเชื่อ จึงหันไปสนใจเว็บไซต์มากขึ้น นอกจากนี้สื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาของการเป็นรักร่วมเพศและการเปิดเผยตัวตนก็ถูกกลบออกด้วยนโยบายรัฐเช่นกัน อย่างไรก็ตาม จีนมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดในโลกแต่ในขณะเดียวกันก็มีการเซนเซอร์ในระดับสูง

Beina Xu (2557) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “Media Censorship in China” ที่กล่าวถึง การควบคุมและการเซนเซอร์ในสื่อต่างๆ ของจีน โดยกล่าวว่า รัฐบาลจีนใช้อำนาจควบคุมสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อแบบดั้งเดิมและสื่อแบบใหม่ เพื่อหลีกเลี่ยงการเพิ่มอำนาจในการล้มล้างอำนาจรัฐ โดยมีทั้งใช้การตรวจสอบ การใช้ Firewalls เพื่อปิดสำนักพิมพ์หรือเว็บไซต์ และการจำคุกผู้ที่ไม่เห็นด้วย รัฐธรรมนูญของจีนให้เสรีภาพในการพูดและสื่อแก่พลเมืองของตน แต่ความคลุมเครือในกฎหมายของสื่อทำให้ทางการปราบปรามโดยอ้างว่าเปิดโปงรัฐลับและเป็นอันตรายต่อประเทศ ซึ่งคำจำกัดความของความลับของรัฐที่ยังคงคลุมเครือนี้ อำนาจความสะกดในการเซนเซอร์ข้อมูลใด ๆ ที่ทางการเห็นว่าเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ทางการเมืองหรือเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลได้ออกข้อบังคับโดยเน้นแนวคิด "อธิปไตยอินเทอร์เน็ต" ที่กำหนดให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมดในประเทศจีน รวมทั้งองค์กรต่างประเทศและบุคคลต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ เนื่องจากการเข้มงวดของกฎหมายทำให้สื่อต้องเซนเซอร์ตัวเอง เพื่อให้แน่ใจว่ารัฐบาลจะยอมรับเนื้อหา นอกจากนี้รัฐบาลก็มี

การจำกัดเนื้อหาที่ทำให้เกิดความไม่สงบในสังคม เช่น การทุจริตและการขัดแย้งทางชาติพันธุ์ นอกจากนี้ยังมี การห้ามเผยแพร่การเข้าถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น Google และการห้ามเผยแพร่คำที่ใช้ในการค้นหา หน่วยงานตรวจสอบที่มีอำนาจมากที่สุดคือ กรมประชาสัมพันธ์กลางของพรรคคอมมิวนิสต์ (CPD) ซึ่งประสานงานกับ สำนักงานบริหารสื่อมวลชนและสิ่งพิมพ์แห่งชาติ (GAPP) และสำนักบริหารงานวิทยุ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ของรัฐ (SARFT) เพื่อให้มั่นใจว่าเนื้อหาของสื่อจะสอดคล้องกับนโยบายพรรคคอมมิวนิสต์ ถึงจะมีเซนเซอร์สื่อที่เข้มงวด แต่ผู้ใช้บางหลีกเลี่ยงการตรวจสอบโดยการใช้ VPN หรือการใช้คำพ้องเสียง มีม คำแสดงในการพูดถึงประเด็นต้องห้าม

วิภา และ นิรันดร์ อุตมฉันท (2549) กล่าวถึงกฎหมายเกี่ยวกับการเผยแพร่สื่อของจีนในหนังสือ “เจาะลึกสื่อจีน” ไว้ว่า ประเทศจีนมีกฎหมายภาพยนตร์ กำหนดให้การประกอบกิจการภาพยนตร์จะต้องมีการจดทะเบียนขอใบอนุญาตทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำ การผลิตซ้ำจากต้นฉบับ การจัดจำหน่าย เป็นต้น กฎหมายนี้ได้ให้อำนาจแก่หน่วยงานรัฐในการควบคุมเนื้อหาของภาพยนตร์ไว้อย่างชัดเจน คือ ก่อนการถ่ายทำ กลุ่มผู้ผลิตจะต้องส่งบทภาพยนตร์ไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบก่อน และเมื่อถ่ายทำเสร็จแล้วจะต้องส่งต้นฉบับที่ถ่ายเสร็จสมบูรณ์ไปให้ตรวจสอบอีกครั้งก่อนเผยแพร่

การควบคุมเนื้อหาของสื่อจีน ได้กำหนดเนื้อหาต้องห้ามที่ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไว้ เช่น เนื้อหาที่สร้างความปั่นป่วนให้กับระเบียบสังคม ทำลายความสงบทางสังคม ห้ามเผยแพร่สิ่งลามกอนาจาร หรือเนื้อหาที่เป็นภัยต่อคุณธรรมของสังคม หรือประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของประชาชาติ เป็นต้น

เนื่องจากการควบคุมเนื้อหาดังกล่าว ทำให้ปรมาจารย์ลัทธิมารซึ่งเป็นนวนิยายแนวชายรักชาย และมีฉากร่วมเพศประกอบอยู่ในเนื้อหาต้องปรับบทให้เนื้อหาไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลก่อนเผยแพร่สู่สาธารณชน

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสื่อและการเซนเซอร์สื่อในจีน ทำให้ทราบว่าประเทศจีนใช้การควบคุมและเซนเซอร์เนื้อหาสื่อที่เข้มงวดมาก โดยเนื้อหาที่ถูกตรวจสอบและเซนเซอร์จะเป็นเนื้อหาที่รัฐบาลเห็นว่าส่งผลที่อันตรายต่อการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงไม่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลที่อาจละเมิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ทำลายภาพลักษณ์ของพรรคหรือศีลธรรมและจริยธรรม โดยการตรวจสอบและใช้ Firewalls ในการคัดกรองคำต้องห้ามต่าง ๆ หน่วยงานที่มีบทบาทในการดูแลการเซนเซอร์สื่อด้านโทรทัศน์คือ สำนักบริหารงานวิทยุ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ของรัฐ (SARFT) ดังแนวคิดของ Beina Xu (2557) และ Alain Violon และ Alcatel Lucent (2560) ซีรีส์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง เนื้อหาทางเพศที่มากเกินไปและเนื้อหาที่ทำให้เกิดข้อขัดแย้งในสังคมก็ถูกห้ามฉายในสื่อของจีน ดังแนวคิดของ วิภา และ นิรันดร์ อุตมฉันท (2549) และ Alain Violon และ Alcatel Lucent (2560) รวมทั้งซีรีส์ที่มีเนื้อหาที่แสดงออกถึงการแสดงออกถึงการรักร่วมเพศหรือซีรี่แนว Boy's love ก็ถูกรัฐบาลห้ามเผยแพร่ในสื่อสาธารณะด้วย ดังแนวคิดของ ปณัฎกร วรศิลป์มนตรี(2563) Alain Violon และ Alcatel Lucent (2560) Karoonp. Chetpayark (2562) เนื่องจากจากสังคมจีนยึดหลักขงจื้อในการดำเนินชีวิต ซึ่งมองว่าครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ความหลากหลายทางเพศ หรือรักเพศเดียวกันนั้นอาจมีผลต่อจิตใจของคนรุ่นเก่าและครอบครัวในมุมมองของคนจีนสมัยก่อน สำหรับการห้ามเผยแพร่ห้ามเผยแพร่ซีรีส์วาย รัฐบาลจีนยึดข้อบังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวี

สาธารณะมานานแล้ว โดย 3 ประเด็นต้องห้าม คือ 1. ภูตผีและเรื่องเหนือธรรมชาติ 2. ความรุนแรงและการกระทำผิดกฎหมายโดยเยาวชน 3. รักร่วมเพศ ดังแนวคิด ปณัฎร์ วรศิลป์มนตรี (2563) และ Karoonp. Chetpayark (2562) ดังนั้นผู้ผลิตซีรีส์หรือแฟนคลับจำเป็นต้องปรับตัวด้วยการตัดแปลงเนื้อหา หรือพุ่งเป้าไปที่กิจกรรมนักแสดงมากกว่านำเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศ ดังแนวคิดของ Alain Violon และ Alcatel Lucent (2560) และ Karoonp. Chetpayark (2562)

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการดัดแปลงวรรณกรรมแนว BL (Boy's Love) สู่บทละครโทรทัศน์

Angie Beaker และ Yucong Hao (2564) ผู้เขียนบทความเรื่อง “Fan labour and the rise of boys' love TV drama in China” ได้กล่าวถึงการประสบความสำเร็จของซีรีส์แนว “Bromance” ที่ประยุกต์มาจากวรรณกรรมต้นฉบับแนว Boy's love ในหมู่ผู้ชมชาวจีนและนานาชาติ และแฟนคลับที่เปรียบเสมือนแรงงานในการผลิตสื่อต่างๆ ในการสนับสนุน โดยบทความได้พูดถึงการประสบความสำเร็จของซีรีส์เรื่อง “ปรมาจารย์ลัทธิมาร” ที่เป็นซีรีส์โทรทัศน์แนวผจญภัยแฟนตาซี เล่าเรื่องการเดินทางสืบสวนศาสตร์มืดในโลกยุทธภพ ของ 2 จอมยุทธ์หนุ่ม ซึ่งใจความหลักของเรื่องยังมีความรักระหว่างที่ถูกแอบซ่อนเอาไว้ ซึ่งซีรีส์ดังกล่าวประสบความสำเร็จทั้งด้านจำนวนผู้เข้าชมและรายได้ ความสำเร็จของซีรีส์ดังกล่าวเป็นการพิสูจน์แนวความคิดเกี่ยวกับการดัดแปลงวรรณกรรมแนว BL สู่หน้าจอโทรทัศน์ ซึ่งผลงานแนว BL (Boy's love) หรือภาษาจีนเรียกว่า danmei เป็นประเภทของวัฒนธรรมย่อยของนิยายหรือเรื่องแต่ง ที่นำเสนอความสัมพันธ์โรแมนติก ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย โดยผลงานแนว BL ในจีนนั้น ถูกพัฒนามาพร้อมกับประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ยุค 1990 ในการผลิตผลงานดัดแปลงจากบทประพันธ์แนว BL ในรูปแบบคนแสดงนั้น มักเริ่มจากการที่ผู้เขียนเผยแพร่ผลงานบนโลกออนไลน์ จากนั้นก็ขายใบอนุญาตดัดแปลงผลงานนิยายออนไลน์ที่ได้รับความนิยมของตน ส่วนมากการดัดแปลงจะเริ่มจากละครวิทยุ เกมมือถือ และการ์ตูนคอมมิค (donghua) เมื่อประสบความสำเร็จในสื่อหลาย ๆ ด้านแล้ว สตูดิโอแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Tencent, Youku และ iQiyi ก็จะมาพิจารณาซื้อลิขสิทธิ์และนำไปทำเป็นละครโทรทัศน์ต่อไป ในส่วนของซีรีส์แนว BL ที่ได้รับการดัดแปลงจะต้องได้รับการพิจารณาทั้งด้านความน่าสนใจในเชิงพาณิชย์จากแพลตฟอร์มและนโยบายของสำนักงานวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติของประเทศจีน ในขั้นตอนของการดัดแปลงนั้น ฉากที่แสดงถึงองค์ประกอบทางเพศหรือเกี่ยวกับการแสดงออกทางความรักอย่างเปิดเผย จะถูกปรับเปลี่ยนหรือตัดออก โดยเปลี่ยนรูปแบบจากร่วมเพศเป็นความรักในรูปแบบ “bromantic” หรือแนวมิตรภาพลูกผู้ชาย ความพยายามในการดัดแปลงซีรีส์แนว BL ให้เป็นรูปแบบคนแสดงเด่นชัดขึ้น เมื่อเว็บไซต์ Addicted(2016) จากนิยายออนไลน์นักเขียน Chai Jidan ที่ได้รับความนิยม แต่ถูกยกเลิกไม่ได้ฉายต่อ เนื่องจากมีฉากที่แสดงถึงความสัมพันธ์แบบโรแมนติกและของนักแสดงนำชายทั้งสองคนที่โจ่งแจ้งจนเกินไป ทางด้านสำนักงานวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติจีน ได้ออกนโยบายห้ามเผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับ “ความสัมพันธ์หรือพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ” หรือกิจกรรมที่เข้าข่ายว่าผิดปกติ อย่างไรก็ตามสองปีต่อมา ผลงานเรื่อง Guardian ของนักเขียน Priest ก็ได้ออกมาฉายทางหน้าจอหลังจากผ่านการเซ็นเซอร์โดยการเปลี่ยนเนื้อหาในส่วนความสัมพันธ์ของตัวละครนำชายทั้งสอง ให้เป็นเพียงเพื่อนร่วมงานธรรมดาเท่านั้น ในขณะที่กำลังออกอากาศอยู่นั้น ซีรีส์ “ปรมาจารย์ลัทธิมาร” ได้รับคำชื่นชมจาก

สำนักข่าวของรัฐบาลเรื่อง การพูดถึงวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม โดยกล่าวถึงความกล้าหาญและเสียสละบนโลกแห่งศีลธรรม แต่ไม่กล่าวถึงตัวละครหลักทั้งสองที่แสดงความรู้สึกของพวกเขาในด้านความยุติธรรมและการเสียสละผ่านการอุทิศตนให้กันและกัน ซึ่งการชื่นชมถึง “ค่านิยมตามวัฒนธรรมดั้งเดิม” ที่ปรากฏในซีรีส์ “ปรมาจารย์ลัทธิมาร” โดยไม่กล่าวถึงความสัมพันธ์โรแมนติกของตัวละคร ทำให้เกิดข้อขัดแย้งขึ้นกับหัวใจสำคัญของการเป็นนิยายแนว BL ที่กำลังได้รับชื่อเสียงมากขึ้นในวัฒนธรรมประชานิยม(pop culture) ในจีนแผ่นดินใหญ่ อย่างไรก็ตามยังมีซีรีส์ที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมแนว BL ที่ได้ถ่ายทำและรอกำหนดการฉายอีกจำนวนมาก ในส่วนเนื้อเรื่องของผลงานแนว BL มีทั้งการเดินทางข้ามเวลา ปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ จักรวาลทางเลือก หรือตำนานที่ถูกแต่งขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงการอ้างอิงประวัติศาสตร์หรือสังคมปัจจุบันของจีน แต่ถึงแม้ว่าจะใช้กลวิธีนี้ในการสร้างสรรค์งาน ผลงานแนว BL ทั้งต้นฉบับและดัดแปลง ก็เสี่ยงที่จะถูกจำกัดและถูกดำเนินคดีทางอาญาเนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้กล่าวถึงแฟนคลับที่เป็นเหมือนแรงงานในการสนับสนุนผลงานประเภท BL ที่ไม่ใช่เพียงผู้บริโภคแต่เป็นผู้ที่สนับสนุนให้เกิดการมองเห็นและการเข้าถึงผลงานในแพลตฟอร์มต่างๆ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ผลงานนั้นๆ ในวัฒนธรรมวงการบินเท็งของจีน

campus.sg (2564) ผู้เขียนบทความเรื่อง “China Can’t Get Enough of BL Fantasy Wuxia Adaptations” กล่าวถึงความนิยมของซีรีส์ดัดแปลงจากนิยาย BL แนวย้อนยุคของจีน สาเหตุที่ดัดแปลงตลอดจนลักษณะการนำเสนอเรื่องราวที่ผ่านการดัดแปลง โดยเสนอว่าซีรีส์แนว Boy’s love (BL) กำลังได้รับความนิยมทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน แต่ในประเทศจีนนั้นเนื่องด้วยการเซ็นเซอร์ที่เข้มงวด ทำให้ซีรีส์ในลักษณะดังกล่าวถูกดัดแปลงและถูกจัดในหมวดซีรีส์ดัดแปลงแนว BL โดยแฟนคลับผลงานแนวดังกล่าว ได้ให้ค่านิยมความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครนำชายว่า “bromance” หรือมิตรภาพลูกผู้ชาย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการเซ็นเซอร์เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศอย่างเข้มงวด แต่วรรณกรรมประเภท danmei (耽美) ที่เสนอความสัมพันธ์โรแมนติกระหว่างชายกับชายที่ผู้สร้างและกลุ่มเป้าหมายทั่วไปเป็นเพศหญิงกำลังได้รับความนิยม โดยเฉพาะความสำเร็จจากซีรีส์ดัดแปลงแนว BL เรื่อง “ปรมาจารย์ลัทธิมาร” ที่ทำให้ผู้ผลิตของซีรีส์ดัดแปลงแนว BL กล้าที่จะลงทุนเงินจำนวนมาก หลังจากการประกาศประกาศปราบปรามการแสดงเนื้อหาเกี่ยว LGBTของรัฐบาลจีนในปีพุทธศักราช 2559 บริษัทผู้ผลิตจึงต้องแนวทางในการดัดแปลงซีรีส์แนว BL ให้ผ่านการเซ็นเซอร์ เพื่อให้ได้รายได้จากการผลิตสื่อดังกล่าว เช่น เรื่อง “ปรมาจารย์ลัทธิมาร” ที่แทนที่ในเนื้อหาความรักด้วยการเขียนให้เป็นแนว “brotherhood” หรือเรื่อง “Word of Honor” ที่แฟนๆ ตื่นเต้นกับการหาคำใบ้เกี่ยวกับความโรแมนติกเล็กๆ น้อยๆ ในเรื่อง สำหรับแฟนคลับ BL ชาวจีนแล้ว ยกเว้นฉากจูบ ก็ล้วนแต่มีสิ่งที่ทำให้แฟนคลับเห็นถึงความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นคำพูดเกี่ยวพาราสิ การสาวยตา และข้อความลับที่ซ่อนอยู่ เช่น การตัดแขนเสื้อของกันและกันและกัดด้วยดาบที่สื่อความรักของเกย์ สำหรับโลกของ Boy’s love มักจะดึงดูดผู้บริโภคที่เป็นเพศหญิงมากกว่า เนื่องจากความสัมพันธ์แบบ BL เหล่านี้ไม่เหมือนกับความรักระหว่างเพศตรงข้าม เพราะแสดงความเท่าเทียมกันและความเคารพซึ่งกันและกัน มากกว่าที่จะเน้นที่รูปลักษณ์ภายนอกและลำดับชั้นการแต่งงาน

Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) ผู้เขียนบทความเรื่อง “Boys Keep Flirting With Each Other on Chinese TV But Never Fall in Love” ที่กล่าวถึงความนิยมของซีรีส์ดัดแปลงแนว Boy’s love จีน การเซ็นเซอร์ที่เข้มงวดของรัฐบาลที่มีผลต่อการดัดแปลงเนื้อหาในส่วนที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศ การเปลี่ยนประเภทซีรีส์เป็นแนว Socialist brotherhood ความหมายของ Rotten women ตลอดจนการใช้ Queerbaiting หรือ การแสวงหาผลประโยชน์จาก อัตลักษณ์ของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อการแสวงหากำไร โดยเสนอว่า ซีรีส์ที่ดัดแปลงมาจากนิยายออนไลน์แนว Boy’s Love (BL) กำลังสร้างกำไรในโลกธุรกิจของประเทศจีน ถึงแม้ว่าจีนจะมีการเซ็นเซอร์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ LGBT ที่เข้มงวดก็ตาม โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิง โดยสตรีมีมิ่ง แพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Youku Tencent Video Mango TV และ QIYI ได้มีการเตรียมฉายซีรีส์เหล่านี้โดยเนื้อหาตั้งแต่ตั้งแต่หนังแอ็คชั่น แนวแฟนตาซีย้อนยุคไปจนถึงหนังระทึกขวัญแนวลึกลับสมัยใหม่และแนวประหลาดของโลกของวัยรุ่น อย่างไรก็ตามแนวกลายเป็นดาบสองคมให้กับกลุ่ม LGBT ที่แทบจะไม่โอกาสได้แสดงภาพลักษณ์เชิงบวกในสื่อหลักแล้วยังถูกสร้างภาพจำเพื่อแสวงหากำไรอีกด้วย การสร้างซีรีส์ดัดแปลง BL ในจีนเหมือนกับการเล่นเกมที่ต้องหาทางหลบเลี่ยงระหว่างการสร้างกำไรในอุตสาหกรรมบันเทิง และกฎเกณฑ์การเซ็นเซอร์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องรักร่วมเพศ โดยผู้เขียนได้ยกตัวอย่างซีรีส์สองเรื่องคือ Addicted(2559) ที่ถูกปลดออกจากการฉายเนื่องจากมีฉากรักร่วมเพศที่โจ่งแจ้ง และเรื่อง Guardian(2561) ที่ถูกเขียนใหม่ให้เป็นแนวมิตรภาพจากโครงเรื่องเดิมที่เป็นแนว BL แต่ก็ยังถูกปลดจากสตรีมีมิ่งแพลตฟอร์ม แต่ด้วยศักยภาพในการสร้างกำไรมหาศาลของซีรีส์ประเภทนี้บริษัทผู้ผลิตหลายๆแห่งจึงเลือกที่จะใช้การ queerbaiting ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้หน่วยงานเซ็นเซอร์พอใจด้วยการนำองค์ประกอบจากอุดมการณ์ของรัฐบาลเข้ามาผสมผสานกัน เช่นเรื่อง “ปรมาจารย์ลัทธิมาร”(2019) ที่ทำให้แฟน ๆ บนโลกออนไลน์คลั่งไคล้กับความรักโดยในของทั้งคู่ แต่ในการโปรโมทเน้นไปที่การแสดงภาพลักษณ์วัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมตามโฆษณาชวนเชื่อของพรรคคอมมิวนิสต์จีน อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าซีรีส์ประเภทดังกล่าวจะได้รับความนิยมในจีน แต่การรักร่วมเพศยังเป็นข้อห้ามในสังคมจีน นอกจากนี้ผู้เขียนยังพูดถึง Socialist brotherhood ที่หมายถึง การที่เนื้อหารักร่วมเพศบนหน้าจอโทรทัศน์จะต้องปรับเปลี่ยนให้เป็น bromances เพื่อให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ของรัฐ อย่างเช่นเรื่อง Word of Honor ที่ใช้การแสดงออกที่เล็กน้อยและสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของทั้งคู่ที่มีต่อกัน แม้ว่าการกล่าวถึงเรื่องรักร่วมเพศจะถูกห้ามเผยแพร่อย่างชัดเจน แต่แฟน ๆ หลายล้านคนก็สามารถการอนุমানถึงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างนักแสดงนำทั้งสอง ผ่านการการเกี่ยวพาราสิและการสบตากันในเกือบทุกตอน ยกตัวอย่างเช่นการใช้ดาบตัดแขนเสื้อของกันและกันที่หมายถึง ความรักของเกย์ในสมัยราชวงศ์ชอง นอกจากนี้ผู้เขียนยังพูดถึงว่าถึงวัฒนธรรมแนว Boy’s love ในจีนเริ่มขึ้นพร้อมการเข้าของหนังสือการ์ตูน Boy’s love ของญี่ปุ่นในช่วงยุค 90 ผู้ผลิตและผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง แฟนคลับผลงานแนว BL เรียกตัวเองว่า funü หรือ “rotten women” การศึกษาเชิงวิชาการระบุว่าความสนใจของผู้หญิงใน Boy’s love นั้นมาจากการถูกกดขี่ทางเพศและความปรารถนาที่จะเห็นตัวละครชายในบริบทที่ไม่ค่อยมีความเป็นชาย บางส่วนยังระบุอีกว่าแสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคและความบริสุทธิ์ของความรักที่มากกว่า อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรม BL ในจีนอยู่รอดได้ด้วยการหลีกเลี่ยงการพูดถึงเกี่ยวกับสิทธิของ LGBTQ แต่ขณะที่มุ่งเน้นไปที่ความดึงดูดใจทางกายภาพของตัวละครชายมากกว่า ซึ่งในชีวิต

จริงนั้นคนกลุ่มน้อยเหล่านี้ยังเจอปัญหาการแบ่งแยกในสังคมละถูกห้ามเผยแพร่การมีตัวตนในสื่อต่างๆ อย่างไรก็ตามคนในชุมชนบางส่วนยังมองว่า ละครดัดแปลงแนว BLเป็นช่องทางที่ดีในการแสดงถึงเรื่องราวของพวกเขาในวัฒนธรรมประชานิยม(pop culture)ของจีน ที่รัฐคว่ำบาตร

Yumo Yan (2563) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “From Online Danmei Literature to Web Series: A Study of Chinese Internet-based Adaptations Under Censor-ship” โดยกล่าวถึง จุดเริ่มต้นของนิยายออนไลน์จนถึงพัฒนาจนเป็นเว็บซีรีส์ การเซนเซอร์เนื้อหา และการดัดแปลงบท โดยเสนอว่า เว็บซีรีส์ของจีน ได้ถูกผลิตให้แก่สตรีมมิ่ง แพลตฟอร์มมาตั้งแต่ปี 2556 เว็บดราม่ามักจะประยุกต์มาจากนิยายออนไลน์ที่เป็นที่นิยม ซึ่งรวมไปถึงนิยายประเภท Danmei หรือนิยายประเภท Boy’s love วรรณกรรมประเภทนี้ของจีนได้รับความนิยมและเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเว็บซีรีส์ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2560 ได้มีการออก “General Rules For Reviewing Netcasting Content” หรือ 《网络视听节目内容审核通则》 โดยเป็นกฎที่ว่าด้วยการห้ามเผยแพร่เนื้อหาที่แสดงออกถึงรักร่วมเพศในเว็บซีรีส์ นอกจากนี้ผู้เขียนจุดเริ่มต้นของนิยายแนว Boy’s love ของจีนนั้น เริ่มขึ้นในปลายยุค ค.ศ.1990 ที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กับความนิยมนิยายแนวออนไลน์ในจีนและการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมแนว Boy’s love ของญี่ปุ่น นิยายประเภทนี้กลุ่มผู้ผลิตและบริโภคเป็นผู้หญิง อาจขาดความเข้าใจในเชิงการเมืองจึงมีมุมมองที่แตกต่างไปจากความเป็นชายรักชายในความจริง อย่างไรก็ตามบทความวิชาการจำนวนมากได้เจาะลึกถึงความคิดเบื้องหลังความชอบของผู้หญิงที่มีต่อวรรณกรรมประเภท BL ว่าการอ่านนิยายประเภทนี้ทำให้ผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงมีวิถีคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศที่ไม่ใช่เพศในอุดมคติแตกต่างออกไปจากบรรทัดฐานทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีนที่สังคมมีทัศนคติต่อเรื่องเพศแบบอนุรักษ์นิยมเป็นส่วนใหญ่ เว็บซีรีส์คือรูปแบบใหม่ของวิดีโอออนไลน์ที่เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2555 และได้รับความนิยมในหมู่ผู้ชมชาวจีนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ซีรีส์ทางเว็บคล้ายกับซีรีส์ทางทีวี แต่ผลิตโดยแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งออนไลน์และใช้ในการสตรีมออนไลน์เท่านั้น ด้วยต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าการผลิตทางโทรทัศน์ ทำให้เกิดการทดลองผลิตซีรีส์ประเภทใหม่ๆออกมาฉาย อย่างไรก็ตามเนื่องด้วยกฎ General Rules For Reviewing Netcasting Content ทำให้เว็บซีรีส์ต้องถูกตรวจสอบเนื้อหาออกอากาศเช่นเดียวกับการฉายผ่านโทรทัศน์ ด้วยเหตุนี้ซีรีส์แนวแฟนตาซี และแนวที่กล่าวถึงชายรักชายจึงถูกห้ามเผยแพร่เนื้อหาออกจากเว็บซีรีส์เช่นกัน ด้วยข้อบังคับดังกล่าว ในการผลิตซีรีส์ที่มาจากนิยายแนว BLของจีน จึงต้องทำการเซนเซอร์ตัวเองด้วยการดัดแปลงเนื้อหาในส่วนที่แสดงการรักร่วมเพศมาเป็นการเสนอในแง่มุมอื่น ๆ แทน เช่นการเน้นเรื่องราวแบบดั้งเดิมของจีน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ยกกรณีศึกษาจากเรื่อง Guardian(2561) ที่ดัดแปลงมาจากนิยายแนว BL ของนักเขียน Priest โดยมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับวิญญาณและเรื่องเหนือธรรมชาติให้เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ตลอดจนดัดแปลงโครงเรื่องที่เป็นแนวชายรักชายเป็นการหลีกเลี่ยงความเป็น BLในเว็บซีรีส์และบังคับให้มีการดัดแปลงเนื้อหาให้เป็นไปตามแนวคิดความรักแบบชายหญิง แต่ขณะเดียวกันผู้จัดทำก็ต้องรักษาฐานแฟนคลับจากนิยายด้วยการแทรกสัญลักษณ์ที่มีความหมายเชิงรักร่วมเพศลงไป และหาศัพท์อื่นมาอธิบายความสัมพันธ์ของตัวละครชายทั้งสอง นั่นคือคำว่า “Socialist brotherhood” ซึ่งใช้อธิบายการรักร่วมเพศที่ไม่สามารถทำให้ชัดเจนได้ภายใต้การเซ็นเซอร์ของรัฐ

Suyin Gu (2561) ผู้เขียนวิจัยเรื่อง “From Boys Love to Socialist Brotherhood How boys love web-fictions are adapted to web-dramas in China” โดยได้กล่าวถึงต้นกำเนิดและการได้รับความเป็นที่นิยมของนิยายแนว BL (Boy’s love) ในประเทศจีน ตลอดจนการประยุกต์นิยายประเภทดังกล่าวสู่ซีรีส์แนว “Brotherhood” โดยเสนอว่า จุดกำเนิดวรรณกรรมประเภท Boy’s love เริ่มขึ้นในยุคราว ๆ ค.ศ. 1970 ในประเทศญี่ปุ่น โดยรูปแบบงานมีทั้งประเภทมังงะ (หนังสือการ์ตูน) อนิเมชันและนิยาย โดยผู้ผลิตและผู้บริโภควรรณกรรมประเภทนี้ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้หญิง เนื้อหาเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ในลักษณะความโรแมนติก ระหว่างตัวละครเอกเพศชาย 2 คน ในประเทศจีนนั้น มีการบันทึกถึงการเข้ามาของผลงานประเภทดังกล่าวค่อนข้างน้อย เนื่องจากในช่วงแรกวรรณกรรมประเภท BL ถูกนำเข้ามาในลักษณะรสนิยมการอ่านแบบเฉพาะกลุ่มและอาจถึงขั้นผิดกฎหมาย วิจัยดังกล่าวได้มีการแบ่งยุคความนิยมของงานประเภท BL ในประเทศจีนไว้ 3 ช่วง ได้แก่ ยุค 1990-1999 งานเขียนประเภท BL ถูกนำเข้ามาจากทางฮ่องกง ไต้หวันและญี่ปุ่น ซึ่งเผยแพร่ผ่านทางร้านเช่าหนังสือที่อยู่ใกล้ชุมชนหรือบริเวณโรงเรียน ลักษณะงานจะเป็นงานแปลจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาจีน กลุ่มผู้อ่านยังมีจำกัด และเน้นการส่งต่อในหมู่เพื่อนฝูง ต่อมาเป็นยุค 1999-2004 มีการเริ่มต้นสร้างสรรค์งานวรรณกรรมประเภท BL เป็นภาษาจีน และมีกลุ่มแฟนคลับเกิดขึ้นมากมายบนโลกออนไลน์ มีการจัดตั้ง “Lucifer club” ซึ่งเป็นเว็บไซต์แห่งแรก ของชุมชนแฟนคลับ BL และยังมีการสร้างเว็บไซต์อื่น ๆ เพื่อเป็นพื้นที่ให้นักเขียนและนักอ่านสามารถอัปโหลดผลงาน อ่านผลงาน หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ตามเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้มีการเพิ่มหมวดหมู่สำหรับงานเขียนในลักษณะนี้โดยเฉพาะ และเมื่อเข้าสู่ยุคหลังในปี 2004 มีนักเขียนในการสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มมากขึ้น ทำให้เนื้อเรื่องเรื่องหลากหลายและคุณภาพงานเขียนที่ดีขึ้น นอกจากจะมีการขยายขนาดของกลุ่มแฟนคลับแล้ว นักเขียนนิยายแนว BL ก็เริ่มมีชื่อเสียง ถึงแม้ว่าลักษณะงานเขียนประเภท BL จะมีมาอย่างยาวนานในจีน แต่ในด้านสื่อโทรทัศน์ยังอยู่ในยุคเริ่มต้น ถึงแม้เริ่มต้นช้า แต่ซีรีส์หรือสื่อประเภทนี้เป็นส่วนสำคัญในการขยายตัวของสื่อให้มีความหลากหลายในอุตสาหกรรมสื่อของจีน และทำลายแนวคิดของสื่อหลักที่พยายามจะเพิกเฉยต่อการมีอยู่ของรักร่วมเพศ ผู้เขียนยังกล่าวอีกว่าในการตัดสินใจสร้างซีรีส์ ต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งประเด็นการรักร่วมเพศยังเป็นประเด็นที่อ่อนไหวในสังคมจีน ทำให้จากมุมมองของคนรุ่นเก่าหรือผู้ออกกฎหมาย ซีรีส์แนว BL ถูกพิจารณาว่าไม่ควรถูกนำมาเผยแพร่ทางโทรทัศน์ นอกจากนี้web-drama นั้นมีต้นทุนที่ต่ำกว่าสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม และควบคุมการเผยแพร่ได้ง่าย จึงเป็นทางเลือกของผู้จัดทำ ในงานวิจัยนี้ผู้เขียนได้ยกตัวอย่าง web-drama ที่ได้รับความนิยม 2 เรื่อง เพื่อมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ได้แก่ Addicted (上瘾) และ Guardian (鎮魂) ซึ่งเรื่อง Addicted ได้รับการยกย่องว่ามีเนื้อเรื่องที่ตรงตามผลงานต้นฉบับของผู้เขียน ในขณะที่เรื่อง Guardian เป็นซีรีส์ดัดแปลงมาจากนิยายแนว BL ในชื่อเดียวกัน ได้มีการดัดแปลงเนื้อหาในเกือบทั้งหมดของเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องราวความรักระหว่างตัวละครเอกทั้ง 2 คน โดยให้คำนิยามว่า “brotherhood” หรือ “แนวมิตรภาพลูกผู้ชาย” ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยทางด้านเงินทุนและความเข้มงวดในการเซ็นเซอร์ละครแนว BL ของรัฐบาลจีนที่เข้มงวดมากกว่านิยาย การเซ็นเซอร์ไม่ได้มีแค่จากรัฐบาลเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงบรรทัดฐานทางสังคม ความกังวลทางเศรษฐกิจ และบริษัทที่ผลิตเองด้วย web-drama แนว BL จึงต้องเผชิญกับการตัดเนื้อหาแนวชายรักชาย ที่เป็นอัตลักษณ์ของตัวเองออกไป อย่างไรก็ตาม

แม้ผลงานแนว Boy's Love จะเป็นวัฒนธรรมย่อยที่เป็นตัวแทนในการต่อต้านแนวคิดทางสังคมที่มีต่อมุมมองรักร่วมเพศ ที่ถูกครอบงำโดยวัฒนธรรมหลัก แต่ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการยอมรับและเข้าใจในประเด็นรักร่วมเพศนั้นอย่างแท้จริง และผลงานแนว BL นั้นก็เป็นเพียงจินตนาการผ่านสื่อเท่านั้น อย่างไรก็ตามการเผยแพร่ผลงานแนว BL ทำให้การรักร่วมเพศเป็นที่ประจักษ์ สามารถยอมรับ และใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า ควรมีอิสระที่จะเผยแพร่สื่อมากกว่าการโดนห้ามเผยแพร่โดยปราศจากเหตุผล

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับการดัดแปลงวรรณกรรมแนว BL (Boy's Love) สู่บทละครโทรทัศน์ ทำให้ทราบความความเป็นที่นิยมของของซีรีส์แนวดัดแปลงจากวรรณกรรม Boy's Love ที่แพร่กระจายทั้งจีนและนานาชาติ โดยซีรีส์ประเภทดังกล่าวถูกดัดแปลงมาจากนิยาย Danmei หรือนิยายแนว Boy's Love ของจีน ที่เข้าที่ได้รับความนิยมมาจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นในปลายยุค 1990 โดยกลุ่มผู้ผลิตและบริโภคหลักคือเพศหญิง ดังแนวคิดของ Angie Beaker และ Yucong Hao (2564) campus.sg (2564) Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) Yumo Yan (2563) และ Suyin Gu (2561) แต่ด้วยนโยบายของการเซนเซอร์และห้ามเผยแพร่เนื้อหาซีรีส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศในปีพ.ศ.2017 ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องดัดแปลงเนื้อหาจากนิยายแนวรักร่วมเพศมาเป็นซีรีส์แนว “socialist Brotherhood” “Bromamace” หรือ “แนวมิตรภาพลูกผู้ชาย” ที่เปลี่ยนความสัมพันธ์แนวโรแมนติกของตัวละครเอกชายทั้งสองให้เป็นแค่เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานเท่านั้น ดังแนวคิดของ Angie Beaker และ Yucong Hao (2564) campus.sg (2564) Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) Yumo Yan (2563) และ Suyin Gu (2561) อย่างไรก็ตามแม้จะมีการตัดเนื้อหาส่วน Boy's Love ออกไป ผู้ผลิตก็ยังใส่คำใบ้ที่บอกถึงเค้าโครงดั้งเดิมของเรื่องไว้อยู่ เช่น การใส่คำพูดในเชิงเกี่ยวพารา สายตาที่มองระหว่างกัน หรือแม้กระทั่งสัญลักษณ์ข้อความต่างๆ ดังแนวคิดของ campus.sg (2564) และ Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) และ Yumo Yan (2563) ด้วยกำโหมทาสกาลทำให้ผู้ผลิตเสี่ยงที่จะลงทุนกับซีรีส์ประเภทนี้และผู้ผลิตจำเป็นต้องรับมือถูกตรวจสอบเนื้อหา ก่อนที่จะรับการออกฉายดังแนวคิดของ Angie Beaker และ Yucong Hao (2564) campus.sg (2564) Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) Yumo Yan (2563) และ Suyin Gu (2561) อย่างไรก็ตาม ความเป็นรักร่วมเพศก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมจีนแต่ผู้ผลิตบางกลุ่มยังใช้ queerbaiting ในการหาประโยชน์จากสิ่งนี้ ดังแนวคิดของ Koh Hwe และ Viola Zhao (2564) และ Suyin Gu (2561)

บทที่ 3

พัฒนาการของวรรณกรรมสู่ซีรี่ส์

3.1 ประมาจารย์ลัทธิมารฉบับวรรณกรรม

เค้าโครงเรื่องจะเป็นการเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันกับอดีตสลับกันไป โดยการใช่วิธีเขียนแบบดำเนินเรื่องจากเหตุการณ์ปัจจุบันไปเรื่อยๆ ส่วนเรื่องราวในอดีตนั้นจะเป็นการนึกถึงแล้วเล่าที่ละเหตุการณ์ ตามแต่ที่เว่ยอู่เซี่ยนจะนึกได้ เนื้อเรื่องจะเริ่มจากที่“เว่ยอู่เซี่ยน” กลับมาเกิดใหม่ในร่างของ “โม่เสวียนอวี” แล้วได้พบกับเหตุการณ์ที่วิญญาณแขนซ้ายปริศนาออกอาละวาดฆ่าล้างตระกูลโม่ จนได้มาพบกับเจียงห้วนอันและหลานวังจี จากนั้นก็ได้ออกเดินทางร่วมกับหลานวังจี เพื่อสืบหาร่างเจ้าของวิญญาณแขนซ้ายนี้ ระหว่างที่ติดตามเบาะแสปริศนานั้นก็พบว่า เรื่องนี้มีส่วนเชื่อมโยงกับเรื่องราวก่อนที่เว่ยอู่เซี่ยนจะตาย และได้มีเหตุการณ์ที่ทำให้เว่ยอู่เซี่ยนได้นึกถึงความทรงจำ เรื่องราวในอดีตอยู่หลายครั้ง ทั้งตอนที่ไปเรียนที่อวิ้นเฉินปู่จื่อซู(แดนเร้นเมฆา) สำนักของสกุลหลานแห่งกุซุ การระรานจากสกุลเวิน การเข้าสู่ทางสายมารและความขัดแย้งกับตระกูลอื่น จนเกิดการล้อมปราบเพื่อสังหารเว่ยอู่เซี่ยน เหตุการณ์ในอดีตเหล่านี้จะค่อยๆ ผุดออกมาเรื่อยๆ ทีละเรื่องจากความทรงจำของเว่ยอู่เซี่ยน และในขณะที่ปริศนาค่อยๆ กระจ่างขึ้นมานั้น ความสัมพันธ์ระหว่างหลานวังจีและเว่ยอู่เซี่ยนเองก็พัฒนามากขึ้น จนกระทั่งกลายเป็นความรักในที่สุด

3.2 ประมาจารย์ลัทธิมารฉบับซีรี่ส์

เค้าโครงเรื่องจะเป็นการเกริ่นถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันก่อนที่จะเล่าย้อนถึงเรื่องราวในอดีตทั้งหมด จากนั้นก็จะเป็นเรื่องราวของปัจจุบันจนถึงตอนจบ เนื้อเรื่องจะเริ่มจากเหตุการณ์ปัจจุบันที่ “เว่ยอู่เซี่ยน” กลับมาเกิดใหม่ในร่างของ “โม่เสวียนอวี” เช่นเดียวกับในวรรณกรรม และเจอกับเหตุการณ์ที่วิญญาณกระปี่ออกอาละวาดฆ่าล้างตระกูลโม่ จนกระทั่งได้มาพบกับเจียงห้วนอันและหลานวังจี จากนั้นก็เป็นการเล่าย้อนถึงเรื่องราวในอดีตเมื่อ 16 ปีก่อนทั้งหมด

เรื่องราวในอดีตมีจุดเริ่มต้นจากตระกูลต่างๆ ได้ส่งลูกหลานไปร่ำเรียนที่อวิ้นเฉินปู่จื่อซู(แดนเร้นเมฆา) สำนักของสกุลหลานแห่งกุซุ เว่ยอู่เซี่ยนเป็นศิษย์สกุลเจียงที่เก่งกาจและมีนิสัยร่าเริง รักสนุกและมักจะทำตามอุดมการณ์ของตนโดยไม่ได้สนใจกฎเกณฑ์ของตระกูลหลานนัก แตกต่างจากหลานวังจี ศิษย์เอกสกุลหลานซึ่งเป็นคนนิ่งขรัม เย็นชาและเคร่งครัดในการปฏิบัติตามกฎของตระกูลเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เว่ยอู่เซี่ยนนั้นชอบก่อแกล้งหลานวังจีให้หลุดแสดงความรู้สึกต่างๆ ออกมา รวมถึงการแหกกฎตระกูลหลานจนโดนลงโทษหลายครั้ง เรียกได้ว่าสองคนนี้นั้นเป็นไม้เบื่อไม้เมากัน จากนั้นได้เกิดเหตุการณ์การระรานจากสกุลเวิน เว่ยอู่เซี่ยนและหลานวังจีจึงได้ร่วมมือกันตามหา “เหล็ทมิฬ” อาวุธวิเศษที่มีพลังแก่กล้า เพื่อที่จะหยุดยั้งสกุลเวิน ทั้งสองได้ร่วมเป็นร่วมตายกันหลายครั้งหลายครา จนกระทั่งมีเหตุให้เว่ยอู่เซี่ยนได้เปลี่ยนไปเข้าสู่วิชาสายมารหลายๆ เรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังจากที่เว่ยอู่เซี่ยนใช้วิชาสายมารในการสู้รบจนได้รับฉายา “ปรมาจารย์อิ๋หลิง” เป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกับตระกูลอื่นจนกลายเป็นสงครามและสิ้นชีพไป

หลังจากนั้นก็จะเป็นเรื่องราวในปัจจุบันที่เว่ยอู่เซี่ยนได้กลับมาเกิดใหม่ และได้ตามสืบเรื่องวิญญาณกระปี่ที่ออกอาละวาดพร้อมกับหลานวังจี เมื่อสืบสวนไปเรื่อยๆ จึงได้พบว่าเหตุการณ์นี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องราว

ความขัดแย้งระหว่างปรมาจารย์อิ๋หลังกับตระกูลอื่นๆ ในอดีต เพียงแต่คราวนี้เว่ยอู่เซียนมีสหายอย่างหลานหวังจี้ร่วมมือคลี่คลายปัญหาไปพร้อมกัน จนความจริงกระจ่างได้ในที่สุด

ปรมาจารย์ลัทธิมารทั้งในฉบับวรรณกรรมและซีรีส์จะมีแก่นเรื่องที่เหมือนกัน คือ การทำตามอุดมการณ์ของตนที่เชื่อมั่นในการทำความคิด ปกป้องผู้ที่อ่อนแอ ขจัดคนชั่ว แม้ว่าตนเองจะต้องเสียสละมากเพียงใดก็ตาม ประเด็นที่แตกต่างหลักๆ คือ ในวรรณกรรมเป็นเรื่องราวของตัวละครเอกทั้งสองที่ร่วมกันสืบสวนความจริง พินฝ้าเหตุการณ์ต่างๆ จนพัฒนามาเป็นความรักในรูปแบบคนรักของทั้งคู่ ส่วนในซีรีส์จะเป็นเรื่องราวของการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ร่วมเป็นร่วมตายระหว่างสหายทั้งสองที่มีอุดมการณ์เดียวกัน

ชื่อและฉายาของตัวละครสำคัญ

สกุลหลานแห่งกุซุ		
หลานหวังจี้ (ตัวละครเอก)	นามเกิด	หลานจ้าน
	ฉายาเซียน	ห่านกวงจวิน
	อาวุธ	กระบี่ปีฉิน (เร็นรุสึ) พิณกู่ฉินหวังจี้ (ลิมกิเลส)
หลานซีฉิน	นามเกิด	หลานฮ้วน
	ฉายาเซียน	เจ้าอู่จวิน
	ฉายา	ตรีเทพ (ซานจุน)
	สถานะ	ประมุขสกุลหลานแห่งกุซุ พี่ชายของหลานหวังจี้
	อาวุธ	ขลุ่ยเลี่ยปัง (น้ำแข็งราว) กระบี่ซั่วเยวี่ (จันทรดัด)
หลานฉีเหริน	สถานะ	อาของหลานหวังจี้
หลานซือจุย	นามเกิด	หลานเยวี่ยน
	ฉายาเซียน	อนุชนสกุลหลาน
หลานจิงอี้	สถานะ	อนุชนสกุลหลาน
หลานอัน	สถานะ	บรรพชนผู้ก่อตั้งสกุลหลานแห่งกุซุ

สกุลเจียงแห่งอวินเมิ่ง		
เว่ยอู่เซียน (ตัวละครเอก)	นามเกิด	เว่ยอิง
	ฉายา	ปรมาจารย์อิ๋หลัง (อิ๋หลังเหลาจู)
	อาวุธ	กระบี่สุ่ยเปี่ยน (แล้วแต่) ขลุ่ยตีฉินฉิง (ลิมกิเลส)
เจียงหวันอัน	นามเกิด	เจียงฉิง
	ฉายา	หัตถ์ทเวะตรีพิช (ซานตูเซ็งโส่ว)
	สถานะ	ประมุขสกุลเจียงแห่งอวินเมิ่ง
	อาวุธ	แหวน/แส้จ้อเตียน (วชิระม่วง)

		กระบี่ชานตุ้ (ตรีพิช)
เจียงเฟิงเหมียน	สถานะ	อดีตประมุขสกุลเจียงแห่งอวินเม็ง บิดาของเจียงเฉิง
อวีจื่อเยวี่ยน	สถานะ	มารดาของเจียงเฉิง
	ฉายา	แมงมุ่มม่วง
เจียงเยียนหลี่	สถานะ	พี่สาวของเจียงเฉิง มารดาของจินหลิง
เว่ยฉางเจ้อ	สถานะ	บ่าวสกุลเจียงแห่งอวินเม็ง บิดาของเว่ยอู่เซี่ยน
จินจู่	สถานะ	สาวใช้คนสนิทของอวีจื่อเยวี่ยน
อิ่นจู่	สถานะ	สาวใช้คนสนิทของอวีจื่อเยวี่ยน

สกุลเนี้ยแห่งชิงเหอ		
เนี้ยหวายซัง	สถานะ	ประมุขเนี้ยแห่งชิงเหอ
เนี้ยหมิงเจวี่ย	ฉายาเซี่ยน	ชื่อเฟิงจุน
	ฉายา	ตรีเทพ (ชานจุน)
	สถานะ	อดีตประมุขสกุลเนี้ยแห่งชิงเหอ
	อาวุธ	ดาบป่าเซีย (ป่าเซีย)

สกุลจินแห่งหลานหลิง		
จินกวงเหยา	นามเกิด	เมิ่งเหยา
	ฉายาเซี่ยน	เหยียนฟางจุน
	ฉายา	ตรีเทพ (ชานจุน)
	สถานะ	ประมุขสกุลจินแห่งหลานหลิง
	อาวุธ	กระบี่เสินเซิง (ซังชาติ)
จินกวงช่าน	สถานะ	อดีตประมุขแห่งสกุลจินแห่งหลานหลิง บิดาของจินกวงเหยา จินจื่อเซวี่ยนและโมเสวี่ยนอวี
จินจื่อเซวี่ยน	สถานะ	บิดาของจินหลิง
ฉินซู่	สถานะ	ภรรยาของจินกวงเหยา
จินรุหลาน	นามเกิด	จินหลิง
	สถานะ	หลายชายของเจียงเฉิง
	อาวุธ	กระบี่ซู่หว่า (กาลเวลา)
จินจื่อชวิน	สถานะ	ญาติของจินจื่อเซวี่ยน
จินฉ่าน	สถานะ	อนุชนสกุลจิน

สกุลเงินแห่งฉีซาน		
เวินหนิง	สถานะ	ขุนพลฝีมือของเว่ยอู่เซี่ยน
เวินฉิง	สถานะ	พี่สาวของเวินหนิง
เวินร้วห่าน	สถานะ	อดีตประมุขสกุลเงินแห่งฉีซาน
เวินซวี	สถานะ	บุตรชายคนโตของเวินร้วห่าน
เวินเฉา	สถานะ	บุตรชายของเวินร้วห่าน
เวินจู่หลิว	นามเดิม	จ้าวจู่หลิว
	ฉายา	หัตถ์สลายไอศถ
	สถานะ	ผู้ติดตามข้างกายเวินเฉา
เวินเหม่า	สถานะ	บรรพชนสกุลเงิน ผู้นำในการริเริ่มยุคตระกูลรุ่งโรจน์

ตัวละครอื่นๆ

โม่เสวียนอวี	สถานะ	บุตรของจินกวางซ่าน เจ้าของร้านปัจจุบันของเว่ยอู่เซี่ยน
เซวียหยาง	สถานะ	อาคันทูเกะของสกุลจินแห่งหลานหลิง ผู้บูรณะตราพยัคฆ์ทมิฬ
	อาวุธ	กระบี่เจี้ยงจาย (นำภัย)
ซ่งจื่อเงิน	นามเกิด	ซ่งหลาน
	สถานะ	นักพรตแห่งอารามหิมะขาว สหายสนิทของเสี่ยวชิงเฉิน
	อาวุธ	กระบี่ผู้เสวี่ย (ปิดหิมะ)
เสี่ยวชิงเฉิน	สถานะ	ศิษย์ของป้าวซานसानเหริน
	อาวุธ	กระบี่ซวงหวา (พรานน้ำค้าง)
ซูเซ่อ	สถานะ	ประมุขสกุลซูแห่งโม่หลิง อดีตศิษย์ของสกุลหลาน
หวางหลิงเจียว	สถานะ	ผู้ติดตามข้างกายเวินฉิง คนสกุลหวางแห่งอิ่งชวน
โอวหยางจื่อเงิน	สถานะ	บุตรโตนของสกุลโอวหยางแห่งปาหลิง
เซียนจื่อ	สถานะ	สัตว์เลี้ยงของจินหลิง สุนัขทิพย์แฝงคอดำ
เสี่ยวผิงกั๋ว	สถานะ	ลาของเว่ยอู่เซี่ยน
เต๋าดำมฤตยู	สถานะ	สัตว์อสูรที่เว่ยอู่เซี่ยนกับหลานวังจีปราบ

วิหารเซียน

ตระกูล	วิหารเซียน	
	ถอดเสียง	คำแปล
สกุลหลานแห่งกุซุ	อวินเซินปู้จื่อซู่	แดนเร้นเมฆา
สกุลเจียงแห่งอวินเม็ง	เหลียนฮวาอู่	ป้อมบงกช
สกุลเนี่ยแห่งซิงเหอ	ปู้จิ้งซื่อ	แดนอสุภ
สกุลจินแห่งหลานหลิง	จินหลินถาย	หอกเกล็ดทอง
สกุลเวินแห่งฉีซาน	ปู้เย่เซียนตุ	แดนเซียน ไร่รัตติกาล

เหตุการณ์สำคัญ

ชื่อเหตุการณ์	หมายเหตุ
ยุทธการยิงสุรียัน	ปราบสกุลเวิน
การดักสังหารที่เส้นทางฉงฉี	ปราบสกุลเวิน
เหตุการณ์ล้อมปราบครั้งใหญ่ที่เนินป่าช้าอิ๋หลิง	ปราบเว่ยอู่เซียน
คดีฆ่าล้างตระกูลสกุลฉางแห่งเยวี่ยหยาง	เซวี่ยหยางล้างแค้น

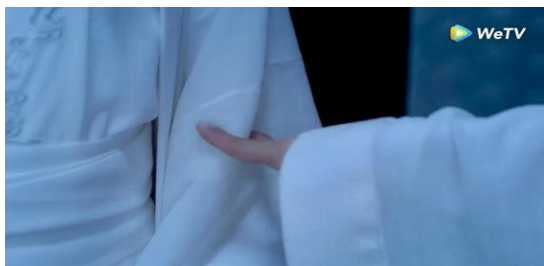
3.3 สัญลักษณ์แฝงที่ปรากฏในซีรี่ย์

ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับซีรี่ย์ ได้มีการปรับบทในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเว่ยอู่เซียนกับหลานวังจี จากความสัมพันธ์แบบคนรักให้เป็นความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทที่เข้าใจกัน เชื่อมมั่นในอีกฝ่ายและมีอุดมการณ์ร่วมกัน แต่ในขณะที่เดียวกันในซีรี่ย์เองก็มีการสอดแทรกสัญลักษณ์ในบางฉากที่ทำให้คิดว่า ตัวละครทั้งสอง อาจจะมีความรู้สึกในความสัมพันธ์ที่มากกว่าสหายรู้จักก็เป็นได้ ตัวอย่างเช่น

ตัดแขนเสื้อ

ซีรี่ย์ปรมาจารย์ลัทธิมาร ตอนที่ 6 มีฉากที่เว่ยอู่เซียนดึงแขนเสื้อของหลานวังจีไว้ ในฉากนี้เว่ยอู่เซียนใช้นิ้วชี้กับนิ้วกลางคืบดิ่งที่แขนเสื้อของหลานวังจี ทำทางนี้คล้ายกับการใช้กรรไกรตัดแขนเสื้อ ซึ่งคำว่าตัดแขนเสื้อนั้นเป็นคำเรียกชายรักร่วมเพศในงานวรรณกรรม

คำว่าตัดแขนเสื้อ (ตัวหนังสือ) มีที่มาจาก พระเจ้าอาทิตย์ พระเจ้าแผ่นดินองค์สุดท้ายในสมัยแผ่นดินซีอัน พระองค์มีขุนนางชายคนสนิทอยู่หลายคน หนึ่งในนั้นชื่อ ฉงเสียน ซึ่งเป็นคนที่พระองค์โปรดปรานที่สุด ครั้งหนึ่ง ฉงเสียนนอนร่วมเตียงกับพระองค์ แต่พระองค์ถูกปลุกให้ไปพบใครบางคน ขณะนั้นฉงเสียนกำลังนอนหลับทับชายแขนเสื้อของพระองค์ไว้ พระองค์จึงชักกระบี่ตัดชายแขนเสื้อนั้นทิ้ง เพื่อไม่ให้ฉงเสียนตกใจตื่น ตั้งแต่นั้นมาคำว่า ตัดแขนเสื้อ (ตัวหนังสือ) ก็กลายเป็นคำเรียกชายรักร่วมเพศในงานวรรณกรรมไป (อดุลย์ รัตนม้านเกษม, 2548)

ภาพที่ 1 ชายตัดแขนเสื้อ (ที่มา WeTV)

การให้ไถ่

ซีริย์ปรมาจารย์ลัทธิมาร ตอนที่ 36 มีฉากที่หลานวังจีเมาแล้วเดินเข้าไปในบ้านหลังหนึ่ง จากนั้นจึงอุ้มไถ่ออกมายื่นให้เว่ยอู่เซี่ยนแล้วถามว่า “อ้วนมัย” เว่ยอู่เซี่ยนตอบว่า “อ้วน เจ้าเก่งมาก” หลานวังจีจึงบอกว่า “ให้เจ้า ให้หมดเลย” ซึ่งไถ่นั้นเป็นสัตว์ที่มีความเกี่ยวข้องกับพิธีการแต่งงานของคนจีนในสมัยโบราณ

ชนเผ่าเหมียว (Miao) เป็นชนเผ่าที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานชนเผ่าหนึ่งของจีน อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน โดยส่วนมากจะอาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจว ชนเผ่าเหมียวมีความเกี่ยวข้องกับไถ่ คือ ในกระบวนการแต่งงานของชาวเหมียว นั้น ไถ่ถือเป็นสัญลักษณ์ของทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเกี่ยวพาราสี การขอแต่งงาน การหมั้นหมาย และการแต่งงานไปจนถึงการมีลูก

หากผู้ชายต้องการแต่งงานกับหญิงคนใด จะให้แม่สื่อไปที่บ้านของหญิงสาวคนนั้น แล้วกล่าวว่า ครอบครัวของเขาขาดแคลนแม่ไถ่จึงอยากจะขอแม่ไถ่ไปเพื่อขยายพันธุ์ หากพ่อแม่ของหญิงสาวยินยอม พวกเขาจะมอบลูกไถ่คู่หนึ่งให้ครอบครัวชายหนุ่มไป ถ้าไถ่ตายก่อนถึงงานแต่งงานจะหมายถึง คู่นี้เป็นคู่ที่ไม่ดี และการแต่งงานจะกลายเป็นเรื่องเลวร้าย แต่ถ้าสามารถเลี้ยงไถ่ให้เติบโตและขยายพันธุ์ได้ดี แสดงว่าการแต่งงานครั้งนี้เป็นเรื่องที่ดี ขั้นตอนนี้จะคล้ายกับเป็นการขอหมั้น และเมื่อได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ของฝ่ายหญิงแล้ว ครอบครัวฝ่ายชายและแม่สื่อจะนำไถ่ตัวใหญ่มาเยี่ยมบ้านของหญิงสาว ไถ่ตัวนั้นจะถูกฆ่าและปรุงเพื่อเลี้ยงพ่อแม่ฝ่ายชายและแม่สื่อ เรียกว่า ไถ่หมั้น และมีคำกล่าวที่ว่า “หลังจากกินไถ่หมั้นแล้ว หญิงสาวก็จะเป็นหนึ่งในครอบครัวของชายหนุ่ม” (Xianghong Feng, 2555)

ในบทความข้างต้นนี้ ไถ่ที่มอบให้จะเป็นเพศผู้ 1 ตัว และเพศเมีย 1 ตัว เนื่องจากต้องนำไปเลี้ยงเพื่อขยายพันธุ์ และอาจจะถือว่าเป็นตัวแทนของชายหนุ่มหญิงสาวคู่นี้ แต่ในซีริย์ ฉากที่หลานวังจีมอบไถ่ให้เว่ยอู่เซี่ยนนั้นเป็นเพศผู้ทั้ง 2 ตัว จึงทำให้ผู้ชมบางกลุ่มนั้นสามารถจินตนาการถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองว่าเป็นความสัมพันธ์ที่เกินกว่าเพื่อนได้

ภาพที่ 2 หลานวังจี้ให้ไก่เว่ยอู่เซียน (ที่มา WeTV)

สายคาดหน้าผากสกุลหลาน

เครื่องประดับชิ้นนี้ของสกุลหลาน แสดงถึง การผูกมัดตนไว้ด้วยกฎเกณฑ์ เฉพาะเมื่ออยู่ต่อหน้าคนรัก เท่านั้น ที่ไม่จำเป็นต้องผูกมัดใดๆ สายคาดหน้าผากเป็นของล้ำค่าที่เป็นส่วนตัว นอกจากตัวเองแล้ว ห้ามผู้อื่นแตะต้องเป็นอันขาด มีเพียงพ่อแม่ ลูก และภรรยาเท่านั้นที่จะสามารถจับต้องได้ แต่ในซีรีส์นั้นปรากฏฉากที่เว่ยอู่เซียนได้จับสายคาดหน้าผากของหลานวังจี้อยู่หลายครั้ง เช่น

- ตอนที่ 6 ฉากในสระหมื่นตี่ที่หลานวังจี้เอาสายคาดหน้าผากผูกแขนเว่ยอู่เซียน

ภาพที่ 3 หลานวังจี้เอาสายคาดหน้าผากผูกแขนเว่ยอู่เซียน (ที่มา WeTV)

- ตอนที่ 13 ฉากที่เว่ยอู่เซียนปลดสายคาดหน้าผากมาพันแผลให้หลานวังจี้

ภาพที่ 4 เว่ยอู่เซียนปลดสายคาดหน้าผากมาพันแผลให้หลานวังจี้ (ที่มา WeTV)

- ตอนที่ 40 ฉากที่เว่ยอู่เซี่ยนใช้พลังจิตสิงในร่างหุ่นกระดาษแล้วบินไปตึงสายคาดหน้าผากของหลาน
วังจี

ภาพที่ 5 หุ่นกระดาษบินไปตึงสายคาดหน้าผากของหลานวังจี (ที่มา WeTV)

- ตอนที่ 43 ฉากพูดคุยในเรือนอาศรมวิเวก ห้องนอนของหลานวังจี ฉากนี้เป็นฉากที่ทั้งคู่พูดคุยกันใน
เรื่องราวต่างๆ โดยที่หลานวังจีไม่ได้สวมเครื่องหัวไว้ ซึ่งผิดกับกฎตระกูลหลานที่ว่า ต้องแต่งกายอย่างถูก
ระเบียบอยู่เสมอเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น จะสามารถปลดเครื่องแต่งกายตามสบายได้เฉพาะเมื่ออยู่กับคนรักเท่านั้น

ภาพที่ 6 ฉากพูดคุยในเรือนอาศรมวิเวก (ที่มา WeTV)

เหล่าของเว่ยอู่เซี่ยน

ตระกูลหลานมีกฎหมายห้ามดื่มสุรา ซึ่งเว่ยอู่เซี่ยนเป็นผู้ที่ชอบดื่มสุรามาก จึงแอบทำผิดกฎจนถูกหลานวังจี
ลงโทษอยู่หลายครั้งในอดีต แต่เรื่องราวในปัจจุบันนั้นปรากฏฉากที่เว่ยอู่เซี่ยนดื่มสุราบ่อยครั้งโดยที่หลานวังจี
ไม่ได้ลงโทษ อีกทั้งยังเป็นฝ่ายซื้อเหล้ามาให้เว่ยอู่เซี่ยนเองอีกด้วย ทั้งในตอนที่ 40 ที่เมืองถันโจว และตอนที่
43 ที่แดนเร้นเมฆา

จะเห็นได้ว่าหลานวังจีที่เคร่งครัดในกฎระเบียบอยู่เสมอเมื่อนั้นยอมผ่อนปรนให้กับเว่ยอู่เซี่ยนอย่างชัดเจน

ภาพที่ 7 หลานวังจิงนำสุราไปให้เว่ยอู่เซี่ยน (ที่มา WeTV)

ภาพที่ 8 หลานวังจิงนำสุราไปให้เว่ยอู่เซี่ยน (ที่มา WeTV)

จากฉากต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าจะมีการปรับบทให้ความสัมพันธ์ของตัวละครเอกทั้งสองเป็นไปในรูปแบบของสหายที่สนิทกัน แต่ทางผู้เขียนบทก็ได้มีการสอดแทรกสัญลักษณ์ หรือจุดเล็กๆ ไปกับซีรีส์ที่ถ่ายทอดออกมาอย่างแนบเนียน ถึงความพิเศษระหว่างความสัมพันธ์ของทั้งคู่ แม้จะไม่ได้แสดงหรือกล่าวออกมาโดยตรง เนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมาย แต่ก็ใช้ความนัยแฝงแทน รวมทั้งตัวต้นฉบับที่เป็นวรรณกรรมแนวชายรักชายนั่นได้รับความนิยมเป็นทุนเดิม แฟนคลับ(fan club) จึงสามารถรับชมพร้อมกับจินตนาการถึงความพิเศษในความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งสองได้อย่างสนุกสนาน ผู้ชมทั่วไปเองก็สามารถรับชมได้โดยไม่ตะขิดตะขวงใจ

บทที่ 4

เปรียบเทียบและวิเคราะห์สาเหตุความแตกต่างของบทในวรรณกรรมกับซีรีส์

4.1 การปรับบทเป็นแนวมิตรภาพของสหาย

ประเด็นหลักที่เปลี่ยนไปอย่างชัดเจนของบท คือ ความสัมพันธ์ระหว่างหลานวังจีและเว่ยอู่เซียน ในวรรณกรรมนั้นตัวละครทั้งสองจะลงเอยด้วยการเป็นความรักกัน แต่ในซีรีส์จะปรับให้เป็นความสัมพันธ์ของสหายที่สนิทกัน ดังนั้น ฉากที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่มากกว่าเพื่อน อย่างฉากจูบ ฉากร่วมเพศ จะถูกตัดออกทั้งหมด รวมทั้งบทพูดที่มีการเอ่ยถึง คนรักร่วมเพศอย่างชัดเจนจะถูกตัดออกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการปรับบทที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นคนรักร่วมเพศ ให้เป็นไปในแนวทางอื่น ตัวอย่างเช่น

ฉากถกเถียงกับเจียงหวนอันที่เขาสังกัดฉายาน์

ฉบับวรรณกรรม : ระหว่างการถกเถียงที่เขาสังกัดฉายาน์ เจียงหวนอันสงสัยว่าเว่ยอู่เซียนมายึดร่างของโมเสวียนอวี้อยู่ จึงต้องการนำกลับไปให้ตระกูลเพื่อสอบสวน ระหว่างนั้นก็มีคนกล่าวว่าโมเสวียนอวีู่เป็นคนลักเพศ ซึ่งหมายถึงคนที่ทำตัวให้ผิดไปจากเพศของตน หรือคนรักเพศเดียวกัน เว่ยอู่เซียนจึงไม่น่าที่จะมายึดร่างนี้ ด้านเว่ยอู่เซียนก็สบโอกาสพูดจาหยอกเย้า ด้วยหวังว่าทั้งเจียงหวนอันและหลานวังจีจะรังเกียจแล้วปล่อยตนไป

เว่ยอู่เซียนพูด “ไมตรีท่าน ข้าขอขอบคุณ แต่ท่านคิดมากเกินไปต่อให้ข้าขอบบुरुช ก็ใช้ว่าข้าจะขอบบुरुชไปเสียทุกแบบ และใช้ว่าแค่บुरुชกั๊กมือ ข้าก็เดินตามต้อยๆ เสียหน่อย บुरुชอย่างท่านข้าไม่สนใจหรอก”

เจียงหวนอันสีหน้าบึ้งตึงทันควัน “อ้อ เช่นนั้นข้าขอถาม ต้องเป็นแบบไหนเล่า เจ้าถึงจะชอบ”

เว่ยอู่เซียนตอบ “แบบไหนนะหรือ อืม แบบไหนกวางจวินนี่ไงที่ข้าชอบมาก”

ฉบับซีรีส์ : เป็นการถกเถียงเช่นเดียวกับในวรรณกรรม แต่ไม่ได้กล่าวถึงประเด็นที่ว่า โมเสวียนอวีู่เป็นคนลักเพศ รวมทั้งไม่มีคำพูดที่เว่ยอู่เซียนกล่าวว่าตนขอบบुरुชแบบไหนกวางจวิน

ฉากอ้อม

ฉบับวรรณกรรม : เว่ยอู่เซียนถูกเจียงหวนอันใช้แส้วชีระม่วงดึงขาจนบาดเจ็บ หลานวังจีจึงอ้อมเว่ยอู่เซียนเดินกลับโรงเตี๊ยม

ฉบับซีรีส์ : เป็นเหตุการณ์เช่นเดียวกับในวรรณกรรม แต่เปลี่ยนจากการอ้อมเป็นการให้ขี่หลังแทน

ฉากสายคาดหน้าผากมัดแขน

ฉบับวรรณกรรม : หลานวังจีเมา แล้วเดินมาเจอเว่ยอู่เซียนยืนคุยกับเวินหนิงในป่า จากนั้นจึงใช้สายคาดหน้าผากของตนมัดข้อมือทั้งสองข้างของเว่ยอู่เซียนไว้ แล้วพาเดินเข้าไปในร้านสุรา ท่ามกลางอนุชนสกุลต่างๆ ที่กำลังนั่งทานข้าวร่วมกันอยู่

ฉบับซีรีส์ : หลานวังจีไม่ได้เมา และไม่ได้ใช้สายคาดหน้าผากมัดข้อมือเว่ยอู่เซียนเหมือนในวรรณกรรม แต่ปรับบทเป็นหลานวังจีเดินมาซื้อเหล้าไปให้เว่ยอู่เซียน ท่ามกลางอนุชนสกุลต่างๆ ที่กำลังนั่งทานข้าวร่วมกันอยู่แทน

ฉากงานชุมนุมที่หอเกี๊ยตทง

ฉบับวรรณกรรม : เว่ยอู่เซียนในร่างโมเสวียนอวีู่มาร่วมงานพร้อมกับหลานวังจีและหลานซีเฉิน เพื่อสืบ

หาเบาะแสเกี่ยวกับวิญญาณศพแยกร่างนี้ และจากถ้อยคำและท่าทีของคนอื่นๆ จึงได้รู้ว่าหนึ่งในสาเหตุที่ไม่เสียนอวีถูกขับไล่ออกจากหอเกล็ดทอง คือ โม่เสียนอวีชอบตามตอแยจินกวงเหยา

ฉบับซีรี่ย์ : ในฉากนี้จะเหมือนกับเรื่องราวในวรรณกรรม แต่มีการปรับให้คนที่ไม่เสียนตามตอแยนั้นเป็น ฉินซู ภรรยาของจินกวงเหยาแทน

สาเหตุของการปรับบทจากวรรณกรรมแนวชายรักชาย มาเป็นแนวมิตรภาพลูกผู้ชาย คือ รัฐบาลจีนมีกฎที่บังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวีสาธารณะอยู่ 3 ประเด็น ที่เป็นประเด็นต้องห้าม หนึ่งในนั้นคือ รักร่วมเพศ เนื่องจากถูกมองว่าเป็นเรื่องต้องห้ามและผิดศีลธรรมในสังคมจีน ดังนั้น ทางผู้ผลิตจึงได้ปรับบทในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกทั้งสองนี้ ให้เป็นสหายร่วมอุดมการณ์กัน เพื่อที่จะให้ผลงานได้รับอนุญาตจากรัฐบาลให้เผยแพร่ได้ และไม่โดนแบนก่อนที่จะจบเรื่อง

แม้ว่าบทในซีรี่ย์ หลานวังจีและเว่ยอู่เซียนจะเป็นเพียงสหายสนิทกัน แต่ทีมผู้ผลิตก็ได้มีการใส่สัญลักษณ์แฝง หรือจุดเล็กๆ น้อยๆ ที่มีความพิเศษในความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไว้ด้วย เรียกได้ว่า แม้จะไม่ได้กล่าวถึงหรือแสดงออกมาโดยตรง แต่ก็ทำให้แฟนคลับ(fan club) บางกลุ่มสามารถจินตนาการไปมากกว่านั้นได้

4.2 การลดฉากผี และความน่ากลัวของเรื่อง

บทในวรรณกรรมจะมีฉากของภูติผีและวิญญาณที่มีพลังอำนาจสูงปรากฏอยู่หลายฉาก และมีความน่ากลัวมากกว่าในซีรี่ย์อยู่หลายส่วน โดยเฉพาะในช่วงที่เว่ยอู่เซียนเข้าสู่ทางสายมาร และควบคุมพวกผีและวิญญาณให้มาแก้แค้นสกุลเวิน ในซีรี่ย์จะไม่มียูนิคอร์นอากาศหรือผีร้ายที่มีลักษณะน่ากลัวเหมือนในวรรณกรรมส่วนมากจะเป็นหุ่นเชิด หรือศพเดินที่ถูกควบคุมด้วยตราพยัคฆ์ทมิฬ หากเป็นวิญญาณก็จะมีลักษณะเป็นกลุ่มควันฟุ้งดำแทน ตัวอย่างเช่น

ฉากยันต์เผาหินและวิญญาณ

ฉบับวรรณกรรม : เว่ยอู่เซียนนั่งอยู่ที่ริมลำธาร และได้เจอกับถ้ำเอกภพ ซึ่งเป็นของวิเศษสำหรับเก็บของของเซียนโดยบังเอิญ ในนั้นมียันต์ชนิดหนึ่งอยู่ เป็นยันต์ที่เมื่อสัมผัสกับโอหินจะเผาไหม้เรียกว่า ยันต์เผาหิน ทันใดนั้นยันต์ก็ลุกไหม้ขึ้นมา เว่ยอู่เซียนจึงเดินไปตามทางที่ยันต์ลุกไหม้ และได้เจอกับวิญญาณตนหนึ่ง จากนั้นก็ขึ้นลาเข้าไปในป่า กระทั่งพบกับครอบครัวที่ติดในตาข่ายดักเซียนที่ตนช่วยไว้ จึงถามถึงกลุ่มคุณชายสกุลจินกับสกุลหลาน และตามไปที่ศาลเทวนารี

ฉบับซีรี่ย์ : เว่ยอู่เซียนนั่งอยู่ริมลำธาร และได้เห็นว่าหญ้าที่ลาของตนกำลังกินอยู่คือหญ้าวิเศษ ที่มักขึ้นตามหลุมศพของนักพรต จากนั้นจึงจูงลาเดินไปกระทั่งถึงที่สุสานโบราณของสกุลหนึ่ง ที่สุสานนั้นเว่ยอู่เซียนพบชายชรากำลังทำความสะอาดอยู่ จึงถามว่าเป็นสุสานของตระกูลใด ชายชราจึงบอกว่าเป็นของตระกูลเวิน หลังจากนั้นเว่ยอู่เซียนจึงฉุกละหุกคิดถึงเหตุการณ์ในอดีตเกี่ยวกับเทวนารีกินจิตวิญญาณที่เคยปราบไป เมื่อหันกลับมาอีกครั้งชายชราที่หายไปเสียแล้ว จึงตามไปช่วยคุณชายสกุลจินและสกุลหลานที่ศาลเทวนารี

ฉากเทวนารีกินจิตวิญญาณ

ฉบับวรรณกรรม : เป็นฉากที่เว่ยอู่เซียนและอนุชนสกุลต่างๆ วิ่งหนีเทวนารีกินจิตวิญญาณลงมาจากเขาสังกัจจายน์ด้วยกัน และระหว่างที่วิ่งหนีก็ได้พบกับ เทวนารีกินจิตวิญญาณที่มีคราบเลือดไหลย่อยตามปาก

กำลังคาบแขนฉีกขาข้างหนึ่งเคี้ยวกินอย่างมูมมาม

ฉบับซีรี่ย์ : ไม่มีฉากที่ทเวนารีกินจิตวิญญาณกำลังกินคน จะเป็นการวิ่งหนีและมีการต่อสู้เท่านั้น

ฉากการแก้แค้นวินเฉากับหวางหลิงเจียว

ฉบับวรรณกรรม : หลังจากเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องเข้าสู่สายมาร เว่ยอู่เซียนกลับมาล้างแค้นตระกูลวิน ผู้ที่เป็นสาเหตุของโศกนาฏกรรมสกุลเจียงแห่งอวินเมิ่ง ด้วยการเป่าขลุ่ยควบคุมพวกผีและวิญญาณให้ทำร้ายคนเหล่านี้ หวางหลิงเจียวในขณะที่เปิดหีบเพื่อหอบสมบัติหนี ก็ได้พบกับวิญญาณเด็กนอนอยู่ นางกลัวและหลอนจนแทบสติแตก จนสุดท้ายก็ตายเพราะพยายามกลืนขาเก้าอี้ลึงท้อง ส่วนวินเฉาเองก็ถูกผีที่เว่ยอู่เซียนควบคุมทรมาณ มีแผลไหม้พุพองทั่วทั้งตัว นิ้วมือถูกตัดไปเป็นอาหารของวิญญาณเด็ก และเนื้อที่ขาถูกแล่สดก่อนที่จะโดนบังคับให้กินเนื้อตัวเองเข้าไป หลังจากนั้นก็ฆ่าทั้งวินจู๋หลิวและวินเฉา

ฉบับซีรี่ย์ : เป็นฉากที่เว่ยอู่เซียนกลับมาแก้แค้นเช่นเดียวกับในวรรณกรรม แต่จะไม่ปรากฏวิญญาณเด็กที่นั่งกินนิ้ว และขาของวินเฉาที่ถูกแล่เนื้อจนเห็นกระดูกในซีรี่ย์ รวมทั้งวิธีการตายของหวางหลิงเจียวจะเปลี่ยนจากการกลืนขาเก้าอี้เป็น การใช้กระบี่องกรีดหน้าแล้วผูกคอตายแทน

ฉากวิญญาณศพแยกชิ้นส่วน

ฉบับวรรณกรรม : การสืบสวนคดีเรื่องนี้เริ่มต้นมาจาก เหตุการณ์ที่วิญญาณแขนซ้ายออกอาละวาดที่ตระกูลโม เว่ยอู่เซียนและหลานวังจิจิงได้อาศัยเบาะแสจากวิญญาณนี้ที่ช่วยชี้ทิศทางในการเดินทางค้นหาความจริงไปเรื่อยๆ ซึ่งในระหว่างการเดินทางนั้นก็ได้พบกับ ชิ้นส่วนอื่นของศพที่ถูกแยกร่างฝังไว้ตามที่ต่างๆ ทำให้ได้รู้ว่า ศพนี้ถูกแยกชิ้นส่วนร่างกายออกจากกัน คือ แยกแขน ขาและหัว จากนั้นก็นำชิ้นส่วนต่างๆ ไปแยกฝังไว้กับศพอื่นๆ หลายที่เพื่ออำพรางศพ เมื่อพบชิ้นส่วนร่างกายจนครบแล้ว ขาดแค่ศีรษะจึงรู้ว่าศพนี้เป็นศพของเนี่ยหมิงเจวี่

ฉบับซีรี่ย์ : จุดเริ่มต้นของการสืบสวนเรื่องนี้เหมือนกับในวรรณกรรม แต่วิญญาณที่อาละวาดนั้นได้เปลี่ยนให้เป็นวิญญาณกระบี่ เว่ยอู่เซียนและหลานวังจิจิงอาศัยการบอกทิศทางจากวิญญาณกระบี่ในการเดินทางตามหาความจริง จนกระทั่งได้ไปเจอกับศพไร้หัวที่ถูกฝังไว้ในเมืองหนึ่ง วิญญาณกระบี่จึงได้เปิดเผยลักษณะที่แท้จริงออกมา คือ เป็นวิญญาณดาบป่าเซีย จึงได้รู้ว่าศพไร้หัวนี้เป็นศพของ เนี่ยหมิงเจวี่

สาเหตุของการปรับบทในเรื่องผีและความน่ากลัว คือ กฎที่รัฐบาลจีนบังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวี สาธารณะมีประเด็นต้องห้ามอีก 2 ประเด็น คือ ประเด็นภูติผีและเรื่องเหนือธรรมชาติ เพราะเชื่อว่าเนื้อหาเหล่านี้จะทำให้ประชาชนงมงาย และอีกอย่างคือ ประเด็นความรุนแรงและการกระทำผิดกฎหมายโดยเยาวชน เพราะเกรงว่าเนื้อหาเหล่านี้ อาจยุยงให้เกิดความรุนแรงได้ ดังนั้น ในฉบับวรรณกรรมที่มีทั้งผี วิญญาณอาฆาต และเนื้อหาบางฉากที่ค่อนข้างรุนแรงและน่ากลัว เมื่อนำมาทำเป็นซีรี่ย์จึงต้องปรับบทเพื่อลดความน่ากลัวของเรื่องลง

4.3 การลดความยาวของเรื่อง

ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับวรรณกรรมนั้น มีทั้งหมด 5 เล่ม เนื้อหาและรายละเอียดค่อนข้างเยอะ เมื่อนำมาทำเป็นซีรี่ย์จึงได้มีการปรับบทเพื่อลดความยาวของเรื่อง ไม่ให้มีจำนวนตอนมากเกินไป ซึ่งส่วนใหญ่ฉากที่แสดงถึงความสัมพันธ์เชิงคนรักของเว่ยอู่เซียนและหลานวังจิจิ อย่างฉากที่ได้ใกล้ชิดกัน ฉากจูบและฉาก

ร่วมเพศนั้นถูกตัดออกเป็นลำดับต้นๆ เนื่องจากข้อบังคับเรื่องการเผยแพร่สื่อ อีกทั้งยังมีเรื่องของรายละเอียด ยิบย่อยอย่างการเดินทางผ่านเมืองแล้วได้ยินข่าวต่างๆ จากชาวบ้าน แล้วจึงนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมา ประติดปะต่อกันจนได้ใจความ ก็เปลี่ยนเป็นการพบเจอกับผู้ร่วมเหตุการณ์แล้วได้ฟังข้อมูลทั้งหมดมาในครั้งเดียว นอกจากนี้ยังมีการตัดเอาเนื้อหาบางฉากออก แล้วปรับเอาเนื้อส่วนนั้นแทรกเข้ามาในฉากอื่นแทน ตัวอย่างเช่น

ฉากปรากฏตัวครั้งแรกของเวินหนิง

ฉบับวรรณกรรม : เว่ยอู่เซี่ยนได้พบกับเวินหนิงครั้งแรกตอนไปเข้าร่วมงานชุมนุมร้อยตระกูลที่ฉีซาน เว่ยอู่เซี่ยนบังเอิญไปพบเวินหนิงที่แอบฝึกยิงธนูอยู่ แล้วชื่นชมความสามารถในด้านนี้ของเวินหนิง และในขณะที่เวินหนิงถูกลูกศิษย์คนอื่นในสกุลเวินดูถูกเรื่องฝีมือการยิงธนู เว่ยอู่เซี่ยนจึงได้ออกรับแทน ทั้งยังกล่าวว่าเวินหนิงมีทักษะการยิงธนูที่เก่งกาจมาก เหตุการณ์นี้จึงได้กลายมาเป็นความประทับใจในตัวเว่ยอู่เซี่ยน และความภักดีของเวินหนิงที่มอบให้กับคนผู้นี้

ฉบับซีรีส์ : ในซีรีส์ได้ตัดฉากงานชุมนุมร้อยตระกูลที่ฉีซานออกไป แล้วนำมาแทรกในฉากอื่นแทน ในวรรณกรรม ฉากการเรียนในอวิ้นเซินปู่จื่อซู(แดนเรนเมฆา) ตระกูลเวินไม่ได้ส่งอนุชนมาร่ำเรียนด้วย แต่ในซีรีส์ได้ปรับบทใหม่ให้เวินหนิงและเวินฉิง เข้ามาเรียนในอวิ้นเซินปู่จื่อซู(แดนเรนเมฆา) แล้วเจอกับเว่ยอู่เซี่ยน ฉากที่เว่ยอู่เซี่ยนบังเอิญเห็นเวินหนิงซ้อมยิงธนูก็แทรกอยู่ในตอนนี้เช่นกัน จากนั้นได้เกิดเหตุการณ์ปราบพรายน้ำ ซึ่งในฉากนี้นอกจากช่วยชูเช่อแล้ว ก็เพิ่มบทให้เว่ยอู่เซี่ยนช่วยชีวิตเวินหนิงไว้ด้วย จึงทำให้เวินหนิงเชื่อมั่นและภักดีต่อเว่ยอู่เซี่ยนเป็นอย่างยิ่ง

รายการโทรทัศน์ของจีนนั้นมักจะมีความยาวหลายตอน ความยาวเฉลี่ยของรายการเพิ่มขึ้นจาก 30 เป็น 40 ตอนในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะรายการยอดนิยมที่บางรายการมีความยาวถึง 90 ตอนทีเดียว ซึ่งการผลิตรายการที่มีความยาวมากเกินไปนั้นส่งผลให้งบประมาณการผลิตสูงขึ้น และคุณภาพของงานอาจลดลง ดังนั้น สำนักงานวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติ(NRTA) จึงได้ออกประกาศเกี่ยวกับ ข้อจำกัดของความยาวซีรีส์ และเข้มงวดในการควบคุมงบประมาณการผลิตมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดจำนวนตอน 40 ตอนต่อรายการ และสนับสนุนให้ผู้ผลิตทำความยาวน้อยกว่า 30 ตอน และยังมีข้อกำหนดให้ผู้ผลิตยื่นค่าใช้จ่ายเพื่อตรวจสอบ และกำหนดว่าเงินเดือนของนักแสดงต้องไม่เกิน 40% ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด (Shawn Lim, 2563)

การเล่าเค้าโครงเรื่องของซีรีส์ แบบเรียงจากเหตุการณ์ในอดีตทั้งหมดแล้วจึงมาเป็นเรื่องราวในปัจจุบัน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยลดความยาวของตอนได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้ชมติดตามและทำความเข้าใจกับเรื่องราวได้ง่าย และชักจูงให้เกิดความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ดีมากยิ่งขึ้น

4.4 การเพิ่มบทบาทของตัวละครหญิง

ปรมาจารย์ลัทธิมารฉบับซีรีส์ ได้มีการเพิ่มบทบาทของตัวละครหญิง เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตัวละครหญิงเหล่านี้กับเว่ยอู่เซี่ยน และเพื่อเบี่ยงเบนไม่ให้ความสัมพันธ์ของหลานหวังจี้กับเว่ยอู่เซี่ยนเป็นที่จับตามองมากนักในกลุ่มผู้ชมทั่วไป ตัวละครหญิงที่มีบทบาทสำคัญและชัดเจน มีดังนี้

เวินฉิง

ตัวละครเวินฉิงในวรรณกรรมกับซีรีส์มีความสำคัญแตกต่างกันอยู่หลายส่วน ในซีรีส์ได้ดึงตัวละครเวินฉิงขึ้นมา มีบทบาทมากขึ้น และได้เพิ่มฉากกับเว่ยอู่เซี่ยนหลายครั้ง เช่น การเพิ่มบทให้เวินฉิงได้เข้ามาเรียน

ที่อินเซ็นบูจือซู(แดนเร้นเมฆา) และมีฉากพูดคุยกับเว่ยอู่เซียนอยู่หลายฉาก ความสัมพันธ์ของทั้งสองไม่ได้เป็นไปในแบบคนรัก แต่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่ออีกฝ่ายมีปัญหา เป็นความซาบซึ้งและต้องการตอบแทนบุญคุณที่เคยช่วยเหลือกันมา เช่น การที่เวินฉิงเคยช่วยให้ที่หลบภัยจากตอนที่เว่ยอู่เซียนและเจียงหวันอินโดนสกุลเวินตามล่า หรือการที่เว่ยอู่เซียนยอมแตกหักกับเจียงหวันอิน ออกมาจากตระกูลเจียง เพื่อช่วยเหลือเวินฉิงและเวินหนิง อีกทั้งในซีรีส์ได้เพิ่มเรื่องความรู้สึกของเจียงหวันอินที่มีความรู้สึกดีๆ ให้กับเวินฉิง แต่ก็ไม่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ไปมากกว่านี้ได้ ต่างจากเว่ยอู่เซียนที่เวินฉิงยอมรับความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ

จากการเพิ่มบทตัวละครนี้ แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนบทต้องการดึงเอาตัวละครหญิงให้มีความเกี่ยวข้องกับเว่ยอู่เซียนมากขึ้น เพื่อลดกลิ่นอายของความสัมพันธ์พิเศษระหว่างหลานวังฉีและเว่ยอู่เซียนไม่ให้โดดเด่นมากเกินไป อย่างไรก็ตามผู้เขียนบทก็ยังคงให้ความเคารพต่องานต้นฉบับ ด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ของเว่ยอู่เซียนและเวินฉิงให้เป็นไปในรูปแบบของ พันธมิตรที่คอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพียงเท่านั้น นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มความตึงเครียดในเรื่องราวการแตกหักระหว่างเว่ยอู่เซียนกับเจียงหวันอินได้อีกด้วย

เจียงเยียนหลี

ปรมาจารย์ลัทธิมารในฉบับวรรณกรรม ได้กล่าวถึง เรื่องราวความผูกพันและความรักระหว่าง 3 พี่น้องสกุลเจียงไว้อย่างชัดเจน เว่ยอู่เซียน เจียงเยียนหลีและเจียงหวันอิน เติบโตมาด้วยกัน เป็นพี่น้องที่รักใคร่ปรองดองกันเป็นอย่างดี จนกระทั่งเวลาผ่านไป เหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ค่อยๆ มีรอยร้าว จนกระทั่งถึงจุดแตกหักในที่สุด ในซีรีส์ได้มีการเพิ่มบทของเจียงเยียนหลีเข้ามาในเหตุการณ์สำคัญ อย่างตอนที่เกิดโศกนาฏกรรมสกุลเจียง ในวรรณกรรมเหตุการณ์นี้จะมีเพียงแค่ว่ย์อู่เซียนกับเจียงหวันเท่านั้น ที่ต้องหลบหนีการตามล่าของสกุลเวิน จนได้รับความช่วยเหลือจากเวินหนิงและเวินฉิงที่ให้ที่หลบภัยแก่ทั้งสอง แต่ในซีรีส์ได้เพิ่มบทให้ตัวละครเจียงเยียนหลี ได้มาร่วมกับเหตุการณ์นี้ด้วย กลายเป็นการร่วมทุกข์ของทั้ง 3 ในระยะเวลาหนึ่ง และจากการเล่าเรื่องของซีรีส์ทำให้เหตุการณ์นี้กลายเป็นฉากเรียกน้ำตาได้อย่างท่วมท้นฉากหนึ่ง อีกทั้งยังทำให้เรื่องราวความสัมพันธ์ของพี่น้องสกุลเจียงลึกซึ้งกินใจมากยิ่งขึ้น

การเพิ่มบทของเจียงเยียนหลี เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวความรักของ 3 พี่น้องสกุลเจียงให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น เพื่อนำเสนอความสัมพันธ์รูปแบบอื่น นอกจากความสัมพันธ์ในแบบคนรัก ทำให้ซีรีส์นั้นถ่ายทอดออกมาได้อย่างครบรส

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลงานเรื่อง ปริมาจารย์ลัทธิมาร ทั้งในรูปแบบวรรณกรรม และในรูปแบบซีรีส์ พบว่า สาเหตุของการปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนในซีรีส์จากผลงานต้นฉบับ คือ 1. กฎที่รัฐบาลจีนบังคับใช้กับสื่อที่ออกฉายในทีวีสาธารณะ โดยมีประเด็นต้องห้ามเรื่องภูติผีและความเชื่อเหนือธรรมชาติ เรื่องความรุนแรงและการกระทำผิดกฎหมายโดยเยาวชน และเรื่องรักร่วมเพศ 2. การควบคุมความยาวของซีรีส์ โดยสำนักงานวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติ(NRTA) ของจีน 3. ผู้จัดทำต้องการนำเสนอความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่คนรัก คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพันธมิตรที่คอยช่วยเหลือกัน กับ ความสัมพันธ์ของครอบครัว

บรรณานุกรม

- ฉันทวิทย์ ศรีสุตา. (2548). การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนแนวยาโอย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมปัญญา. (2551). **สมาธิเต๋า วิถีแห่งเซียนฟ้า จิ้งกง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท ส่องศยาม จำกัด.
- ปณัฏกร วรศิลป์มนตรี. (2563, 14 พฤษภาคม). **Y จีน ? สาววายเต็มเมือง แต่ทำไมจีนยังคงปิดกั้น**. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2565, จาก <https://urbancreature.co/china-ban-y/>
- อดุลย์ รัตนมันเฑษม. (2548). **เรื่องเพศในวัฒนธรรมจีน**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- อรุณี ชัยทองศรี. (2560). “Boys Love Manga and Beyond: History, Culture, and Community in Japan”. วารสารมนุษยศาสตร์ 24,2: 347.
- Angie Baecker and Yucong Hao. (2021). **Fan labour and the rise of boys’ love TV drama in China**. East Asia Forum Quarterly, 17-20.
- China Can’t Get Enough of BL Fantasy Wuxia Adaptations | campus.sg**. (2021, April 16). Retrieved March 30, 2022, from <https://www.campus.sg/china-cant-get-enough-of-bl-fantasy-wuxia-adaptations-campus-sg/>
- Koh Ewe and Viola Zhou. **Boys Keep Flirting With Each Other on Chinese TV But Never Fall in Love**. Retrieved March 30, 2022, from <https://www.vice.com/en/article/7k95mg/boys-love-drama-china-tv-untamed-lgbtq>
- Shawn Lim. (2020, April 24). **Fewer episodes, better quality: what China's new TV rules mean for advertisers and media budgets**. Retrieved March 30, 2022, from <https://www.thedrum.com/news/2020/04/24/fewer-episodes-better-quality-what-chinas-new-tv-rules-mean-advertisers-and-media>
- Waragorn Keeranan. (2019, November 21). **ห้าม Y ห้ามฉายรักร่วมเพศ วัฒนธรรมการเสฟซีรีส์ Y ในจีน ประเทศที่แบนเนื้อหาของเพศที่ 3**. Retrieved March 30, 2022, from <https://thematter.co/social/gender/y-drama-china/>
- Xianghong Feng. (2012). **Chicken and family prosperity: Marital ritual among the Miao in southwest China** (Dissertation, Eastern Michigan University).